

# JURIS UN BAIBA RUDEVSKI: IR NEPIECIEŠAMA ĶIRURĢISKA IEJAUKŠANĀS!

Saruna ar Francijā strādājošo latviešu juristu Juri Rudevski un Dr.iur. Baibu Rudevsku

Ar juristu pāri – Baibu un Juri Rudevskiem – mēs satikāties kādā Vecrīgas kafejnīcā. Mūsu saruna ieilga līdz vēlam vakaram, gandrīz līdz brīdim, kad kafējnīcas darbinieki laipni paziņo, ka vēlas doties mājās... Gluži kā mizojojot sīpolu, saruna gāja dziļumā, atsedzot juridisko konstrukciju vīrusus, kas inficē mūsu valsti un sagrauj mūsu tautu.

## JURISTA PIENĀKUMS – CĪNĪTIES PAR TAISNĪGUMU

**DDD:** Vai jums rodas kādas raizes, domājot par to, kas notiek Latvijā?

**Baiba Rudevskā:** Kā juristi mani nomāc tas, ka mūsu juristu jaunās paaudzes zaudē vērtību izjūtu un vairs nesaprot to, kas Latvijai kā nacionālai valstij un latviešiem kā tautai būtu svarīgi. Būt juristam nenozīmē tikai zināt, kādi dokumenti ir jāaiznes uz Uzņēmumu reģistru u.tml. Jurists – tā ir ļoti svarīga profesija, kuras primārais uzdevums ir sargāt taisnīgumu un cīnīties par to, lai cilvēki dzīvotu taisnīgā, demokrātiskā, brīvā sabiedrībā un valstī.

Juristam arī jāapzinās, ka Latvija ir mūsu valsts un ka mums tā obligāti jāsarģā, jo citādi mēs kā tauta un kā nācija varam pazust. Tas ir ļoti svarīgi. Bet, ja juristiem, it īpaši jaunajiem, tiek iz-

sists vērtību pamats zem kājām, tad rodas cilvēki, kas nevis sargā, bet, apzināti vai neapzināti, grauj mūsu valsti, nāciju, tautu.

**DDD:** Kopš neatkarības atjaunošanas ir pagājis vairāk nekā ceturtdaļgadsimts, bet mūsu valstij, nācijai un tautai iet grūti – mēs vēl joprojām dzīvojam ar okupācijas mantojumu.

**Juris Rudevskis:** Vispirms būsim priecīgi par pašu neatkarības faktu. To, ka esam brīvi, nekādā ziņā nedrīkst novērtēt par zemu. Un tas nenozīmē tikai to, ka atkal varam brīvi svinēt 11. un 18. novembri. Ir absolūti aplami un nepieņemami apgalvojumi, ka padomju okupācijas laikā esot bijis labāk. Protams, fakts, ka pārāk daudzi latvieši šodien ekonomisku grūtību dēļ izvēlas atstāt Latviju, ir ārkārtīgi skumjš. Tomēr tas ir mazāk slikti nekā piespiedu kārtā sēdēt aiz dzelzs priekškara bez jebkādas personiskas izvēles iespējas – tāpat būtībā atrasties tādā kā cietumā.

*Turpinājums 4. lpp.*



ŠEIT VĒROJAMA ĪPAŠĪBA, KURU, SALĪDZINOT LATVIEŠU UN IGAUŅU ZEMNIEKUS, ATZĪMĒJA JAU GARLĪBS MERĶELIS. LATVIEŠIEM IR TENDENCE, KAS MŪSDIENĀS IR KĻUVUSI VĒL SPĒCĪGĀKA, – NESPĒJA IZTURĒT UN UZTURĒT KONFLIKTU, SPRIEDZI.

Paraudzīsimies reāli:  
Rīgas ielas bradā  
ĀRĒJAIS IENAIDNIEKS!



DISKUSIJA INTERNETA  
SOCIĀLAJĀ TĪKLĀ  
“FACEBOOK”

Aivars Garda:

Neviens neaicina Latviju uzbrukt Krievijai. Un kurš ir teicis, ka Krievija karos Latvijas ārējo ienaidnieku dēļ? Krievija nav dumja. Putins jau sen aicina savējos mājās uz Krieviju. Kāpēc latvieši neuztver ābeces patiesības? Laikam jau elementāras bailes liek izvairīties no sava pilsoņa pienākuma pildīšanas pret Latvijas valsti un latviešu tautu. Citu izskaidrojumu ir grūti rast.

*Diskusija 2. lpp.*

Patiesi, Dzīves Mācība ir pārbaudes akmens. Neviens nepaies garām, neparādījis savu būtību. Dažs priecāsies, cits šausmināsies, vēl kāds saniknosies. Tā katrs parāda, kas slēpjas viņa apziņas dziļēs. Nebrīnieties, ka reakcija uz Mācību ir tik dažāda un spilgta. Arī Nārada izšķīla tikpat dažādas dzirkstis no cilvēku apziņām. Ja kāds nespēj uzņemt sevī taisnīguma un tikumības balstus, lai tad parāda savu nederīgumu. Lai skaidrajā formulā paliek pēc iespējas mazāk liekulības masku. Lai parādās mežonība, jo tā nespēj ilgi palikt izlikšanās ģērbā. Lai uzgavilē jaunā sirds – tā sevi var parādīt liksmā augšupejā. Lai tad Mācības kritēriji parāda arī cilvēces sadalījumu. Jāatšķir ļaunais no labā, taču tāda iepazīšana nebūt nav viegla.

/Dzīvās Ētikas Mācība. Brālība. 197.š/

### Paldies ziedotājiem par atbalstu laikrakstam "DDD"!

Īpašs paldies par ziedotajām summām oktobrī:

**Antonam Dunduram** – par 40 eiro

**Gaidim Graudiņam** – par 50 eiro

**Lilijai Akerei** – par 40 eiro

**Vilnim Mauliņam** – par 30,23 eiro

Paldies par palīdzēšanu, labajiem vārdiem, ziediem un kārumiem!

# ABONĒ SEV UN CITIEM

## laikrakstu "DDD" 2018. gadam:

- visās Latvijas pasta nodaļās (Preses izdevuma indekss: 1164)
- internetā: [www.abone.pasts.lv](http://www.abone.pasts.lv)
- pa tālr.: 67008001; 27008001
- "DDD" redakcijā (tālr.: 67140680; e-pasts: [ddd@fronte.lv](mailto:ddd@fronte.lv))

### Abonēšanas maksa 12 mēnešiem 16,40 eiro

11 mēnešiem	15,15
10 mēnešiem	13,80
9 mēnešiem	12,45
8 mēnešiem	11,10
7 mēnešiem	9,75
6 mēnešiem	8,40
5 mēnešiem	7,10
4 mēnešiem	5,70
3 mēnešiem	4,30
2 mēnešiem	2,90
1 mēnesim	1,45

### Abonē arī ārzemēs!

- Eiropas valstīs un Krievijā – 40 eiro;
- Austrālijā, Amerikas, Āfrikas, Āzijas valstīs – 50 eiro

Abonementu ir iespējams noformēt "DDD" redakcijā klātienē (Rīgā, Lubānas ielā 6 – 4) vai elektroniski, sūtīt pieprasījumu uz e-pastu: [ddd@fronte.lv](mailto:ddd@fronte.lv), vai zvanot pa tālr.: +371 67140680.



## DISKUSIJA INTERNETA SOCIĀLAJĀ TĪKLĀ "FACEBOOK"

**Līga Muzikante:** Konstitucionālajā valsts tiesību aktā – Deklarācijā par Latvijas okupāciju – teikts, ka "visā okupācijas laikā PSRS mērķtiecīgi īstenoja genocīdu pret Latvijas tautu, tā pārkāpjot 1948. gada 9. decembra Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to. [...] PSRS vadība mērķtiecīgi iepludināja Latvijā simtiem tūkstošu migrantu un ar to palīdzību centās iznīcināt Latvijas tautas identitāti. Šīs politikas rezultātā latviešu kā pamatnācijas īpatsvars samazinājās no 77 procentiem līdz 52 procentiem."

Eiropas Cilvēktiesību tiesas Lielās palātas 2006. gada 16. marta tiesas lēmumā lietā "Zdanoka pret Latviju" (lieta Nr.58278/00) ir paskaidrots, ka tā saucamā krievvalodīgo minoritāte Latvijā ir ilgga-dīgās nelikumīgās Padomju Savienības okupācijas demogrāfiskās papildus sekas. Un tagad šīs okupācijas sekas, kas vēl joprojām atrodas mūsu valsts teritorijā, kūda uz nemieriem pret izglītību latviešu valodā – tāpat pret latviešu tautu, kultūru un valodu.

**Starptautisko tiesību zinātņu doktors, profesors Aivars Fogels, šo kontingentu dēvē par okupantiem un uzsver:** "Okupants ir okupētājvalsts militār- un civilpersona, kas īsteno un atbalsta okupāciju. Atbalsts var izpausties ne tikai kā līdzdalība militārās operācijās, bet arī kā iecelšana okupētājās teritorijās, darbošanās okupācijas režīma civilajās varas struktūrās, veicinot okupācijas režīma nostiprināšanu un okupācijas mērķu sasniegšanu okupētājā teritorijā. Turklāt ir jāņem vērā starptautiskajās

tiesībās noteiktais, ka katra tauta ir atbildīga par savas valdības rīcību. Ja valdība darbojas noziedzīgi, pārkāpj valstī juridiski saistošās starptautisko tiesību normas, savus nacionālos likumus, tautai ir pienākums pretoties un novērst valdības nelikumīgo rīcību. Protams, vārdam, jēdzienam "okupants" nav nacionalitātes, un tā lietošana nav kvalificējama kā nacionālā naida kurināšana. Atbilstoši starptautiskajām tiesībām okupants ir persona (gan valsts, gan fiziska persona), kas izdara noziegumu pret mieru un cilvēci, un saskaņā ar ANO Konvenciju par noilguma termiņa nepiemērošanu kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci šiem noziegumiem nav noilguma. Okupantiem par konkrētām darbībām, kas starptautiskajās tiesībās kvalificētas kā noziegums pret mieru un cilvēci, par militārnoziegumiem, ieskaitot genocīda noziegumu, paredzēta kriminālatbildība."

**Kā zināms, okupants ir ārējais ienaidnieks.** Satversmes 62. pantā ir noteikts: "Ja valsti apdraud ārējais ienaidnieks, vai ja valsti vai tās daļā ir izcēlies vai draud izcēlies iekšējs nemiers, kurš apdraud pastāvošo valsts iekārtu, tad ministru kabinetam ir tiesības izsludināt izņēmuma stāvokli..." Rīcība gadījumos, kad valsti apdraud ārējais ienaidnieks, noteic arī vairāki likumi. Vai nav pienācis laiks rīkoties un beidzot ar likuma spēku izraidīt ārējo ienaidnieku no mūsu valsts teritorijas?! Šis jautājums ir pavisam nopietns – jo tie, kas protestē pret mācībām latviešu valodā, nav "mūsu krievi"...

## KOMENTĀRI

**Vilnis Ābels:** Valstī 70 procentu privātfirmu, kur tuvu vai visās prasa runāt krievu valodā. Simtu simtiem tādu "kantoru" Rīgā un 5 lielākajās Latvijas pilsētās. Sekas – ļoti daudz pamattautas jaunieši masīvi tiek spiesti izbraukt meklēt darbu un iztiku svešumā. – Kopš 2009. gada Krievijas pilsoņu skaits Latvijā izaudzis par 60%. (Šlesera/Kalviša un līdzīgo darbības sekas). Viesstrādnieku bums no Austrumu robežu puses progresē.

Un tā metodiski un plānoti, kremļa kuratoru un ideologu neuzkrītošā kontrolē soli pa solim grauj valsti. Skalo pamatus.

Trojas zirgu savā Rīgā un 4 citās pilsētās viņi stumj uz mums jau pilnīgi atklāti.

**Edgars Kramiņš:** Ne dzintarieši, ne saskaņieši negrib neko panākt, jo tā pati Broka līdz 18:00 ir Nacionāliste, pēc 18:00 Ušakova ģimenes draugs!

**Ingars Pētersons:** Saukli "krievi nāk" izdomāja krievu partijas, ar ideju – tūlīt mēs viņnēsīm vēlēšanās un parādīsim,

kas ir īstais spēks.

**Aivars Garda:** ...Tāpat visa latviešu tauta ir atbildīga par to, ka Latvijas valdība vēl nav padzīnusi ārējos ienaidniekus. Lai slavēti ir tie latvieši, kuri vēlas ārējo ienaidnieku padzīšanu! Mums ir jāizdara tik liels spiediens uz valdību, lai šie nelieši tiktu izraidīti.

**Normunds Pāvulāns:** Vai tiešām šī raksta autore vēlas, lai Latvijas virieši uzsāk karu pret Krieviju? Un tas būs neizbēgami. Tas, ka Latvijā bāleļņus samaisis ar zemi un asinīm pāris stundu laikā, tas nekas, toties tad ienāks okupants, tikai pie sievietēm un bērniem... NATO???? Pēc tam vedīs sarunas, ka visu vajag politiski risināt... Un vēl... izraidīsim, pieņemsim, ka Krievija aizver acis... Cik Latvijā paliks iedzīvotāju? Cik biznesa aizbrauks, ārstu, skolotāju, policistu, utt. Mēs nolaidīsimies zemāk par zemu un nospļauties apkārtējiem būs par mums, tāpat kā apkārtējiem par bomžiem. Mūs nīdīs visa Eiropa par cilvēktie-

sību pārkāpumiem. Mēs būsim apmēram kā Ziemeļkoreja, tik bez ātomraķetēm, nožēlojami. Ir jāmeklē citi risinājumi! ...Tāda sajūta, ka šinīs rakstos... vienkārši grib tikt vaļā no latvju vīriem... ejiet karojiet, izdzenot krievus... tāpat nāvē:)

**Aivars Garda:** Bailuļiem vienmēr ir vajadzīgi kaut kādi citi risinājumi, tikai ne taisnīguma atjaunošana saskaņā ar likumu. Protams, ja vairākums domā tāpat kā daži bailuļi, tad brīvību no okupantiem mums neredzēt. Vai tad viņi nesaprot, ka šādas domas vien jau ir nodevība pret savu tautu un valsti? Vai viņi uztraucas, ka nebūs okupantu pensionāru, kam uz latviešu tautas rēķina maksāt pensijas? Pēc ārējo ienaidnieku izraidīšanas Latvijā paliks apmēram tikpat daudz iedzīvotāju, cik tagad ir Igaunijā. Vai igauņi dzīvo sliktāk par latviešiem? Turklāt bailēm ir lielas acis. Neviens neaicina Latviju uzbrukt Krievijai. Un kurš ir teicis, ka Krievija karos Latvijas ārējo ienaidnieku dēļ? Krievija

nav dumja. Putins jau sen aicina savējos mājās uz Krieviju. Kāpēc latvieši neuztver ābece patiesības? Laikam jau elementāras bailes liek izvairīties no sava pilsoņa pienākuma pildīšanas pret Latvijas valsti un latviešu tautu. Citu izskaidrojumu ir grūti rast.

**Steidzīte Freiberga:** Cik to mūsu bāleliņu glēvums ir atbaidošs! Visādas atrunas, visādas bailu vizijas, dažādi "pārgudri argumenti", lai tikai nekās nebūtu jādara. Tā jau esam ielaiduši visu tik tālu, ka jau tik daudz gadu pēc neatkarības atgūšanas vēl joprojām tas kolonists brādā mūsu zemi, piektā kolonna (ārējais ienaidnieks) dara savu. Vai tas ir mūsu gods? Bet, ja atceramies – viņi (kolonisti) jau sēdēja uz koferiem un bija gatavi mājupceļam uz savu "roģinu", bet, redzot mūsu varturu pakalpiģi saliektās muguras, iedrošinājās un kļuva nekaunīgi un vareni. Ja mūsu valsts politika bija tik nodevīga, tad kā tauta to varēja pieļaut?! Un tagad vēl te lavierēt uz visām pusēm, lai attaisnotu to savu nevarību – kā nav kaula, latvju vīriēši?! Vai tad mēs, latvieši, esam tādi nevariēši, ka rāpojam uz ceļiem netaisnīguma priekšā? Pasaulē tautas ir cīnījušās un cinās, pat nesaudzējot savu dzīvību, lai padzītu kolonistus no savas zemes, taču mums dreb ļīpa... Citas tautas var izdzīvot bez okupantiem, bet mēs, lūk, nevarēsīm... Būtu vismaz tie bailu māktie klusējuši. Ja nav ar ko lepoties, tad publiski parādīt glēvumu – nu, nezīnu pat, kā raksturot tādu absurdu...

**Dīce Anita:** Gudri runāt mākam, bet kā darīt – tā neviena nav. Ja tik gudri – kāpēc neejat politikā un valdībā visu risināt? Ko dod tukša salmu kulšana?

**Aivars Garda:** Taisnīguma paušana un cīnīšanās pret netaisnīgumu ir Dievam tīkama rīcība. Tā nekad nav tukšu salmu kulšana. Kāpēc Dīce Anita dzen politikā mūs, bet neliek esošajai valdībai un Saeimai strādāt?

**Dīce Anita:** Visu var interpretēt no dažādiem skatpunktiem; to, ko jūs uzskatāt par taisnīgumu, citi var redzēt kā netaisnību. Un bieži cilvēki redz to, ko grib redzēt. Katram ir izvēle – iet politikā vai nē. Bet man nav tādas varas, lai noteiktu, ko darīt vai nedarīt Saeimai. Un ne es šos rakstus te uzskāku rakstīt naida kurināšanai.

**Aivars Garda:** Protams, no utu un gnīdu viedokļa, to padzīšana no cilvēka galvas ir liela netaisnība. Ir jautājums – kurā pusē ir Dīce Anita: savējo vai parazītu pusē? Kā tad nav varas, ja deputāti ir tik vien kā Anitas darba ņēmēji?

**Dīce Anita:** Ja pati valdība ir pieļāvusi krievvalodīgo skolas, tad par to atbild valdība. Un kur ir problēma? Jums personīgi ko sliktu krievi ir izdarījuši? Es nedalu cilvēkus pusēs, jebkurā tautā ir nodevēji un ļauni cilvēki, un tā vienmēr ir bijis.

**Aivars Garda:** Slikti, ka nedalīt savējos un ārējos ienaidniekus. Ārējam ienaidniekam nav tautības. Palasiet, ko saka profesors Fogels. Tas, ka valdība ir pieļāvusi ārējo ienaidnieku izglītošanu par valsts naudu, ir smags noziegums pret valsti. Pienāks laiks un vainīgie tiks sodīti. Ja ne ar cilvēku tiesu, tad Dieva tiesu noteikti.

**Jānis Ozols:** Un ko Jūs pats darāt šīs lietas labā, Gardas kungs? Bez citu kūdišanas un gānīšanas? Esat iesniedzis likumprojektu? Izstrādājis reālu rīcības plānu?

**Līga Muzikante:** Jāni Ozol, atvaino iejaukšos, jo vēlos Tev pajautāt, vai esi Nezīnītis? Vai neatceries apgāda "Vieda" izsludināto konkursu likumprojektam par Latvijas dekolonizāciju? Vai esi piemirsis, ka labākais darbs, kuru izstrādāja Zigurds Strīķis, tika iesniegts Saeimā un nosūtīts arī ANO ģenerālsēdēšanai un nosūtīts arī ANO ģenerālsēdēšanai un nosūtīts arī ANO ģenerālsēdēšanai? Vai esi piemirsis, ka tā rezultātā Latvijā tika pieņemts konstitucionāls tiesību akts – Saeimas deklarācija par Latvijā īstenotā Padomju Sociālistisko Republiku Savienības totalitārā komunistiskā okupācijas režīma nosodījumu (kur, starp citu, ir pieminēta repatriācijas veicināšana), jo diemžēl uz neko vairāk tobrīd deputāti nebija spējīgi? Vai nezīni, ka tūlīt pēc konkursa Aivaram Gardam tika uzbrukts – viņu mēģināja noslepkavot, kā to atzina ārsti, arī Tavs brālēns? Vai atceries – uzbrukums notika maskās, manā acu priekšā, tād ar acīmredzamu mērķi ne tikai likvidēt Aivaru Gardu, bet arī iebiedēt mani un citus "DDD" redakcijas darbiniekus? Vai piemirsies, ka divus mēnešus pēc šī uzbrukuma Drošības policija ar sorosiešu palīdzību sataisīja vairākas krimināllietas? Jā, tiesa Aivaru un mani attaisnoja, bet, pateicoties tikai tam, ka mēs paši spējam "izģērbt" sorosiešu ekspertus un panākt jaunu ekspertīzi apsūdzības...

Vismaz to taču Tu, Jāni, atceries, kad Aivars izsludināja konkursu par dekolonizācijas likumprojektu, tika uzspriestānāta viņa izdevniecības durvis? Draudi mūsu dzīvībām ir gandrīz ikdienišķa parādība. Sikums? Iedomīgiem glēvuļiem tas tiešām neko nenozīmē, ka blakus ir cilvēks, kurš arī viņu dēļ ziedo savu pašlabumu. Jāni, Tu, būdams mans draugs, kurš zina mūsu cīņu, ļoti sarūgtini, jo Tava attieksme ir nelabvēlīga un uzpūtīga – arī pret mūsu tautu. Izlasi vēlreiz, ko raksta profesors Fogels!

**Jānis Ozols:** Acīmredzot "stubiē letiņi", tostarp es, to nesaprot.

**Guntis Strautnieks:** Ap 2005. gadu es sapratu, ka vienkārši iznīcina visus, nešķirojot, pēc tautībām, Latvijā notiek slēptais genocīds, par to skaļi necenšas runāt, uzpūsti tiek statistikas dati, lai būtu veiksmes stāsts, bet nu viegli nav...

**Jānis Mikulāns:** Arī iekšējais ienaidnieks turpat stampājas.

**Jānis Vasīļevskis:** Līga! Viena lieta ir uzrakstīt deklarativām prasībām bagātu tekstu, kas, protams, ir pareizs, tajā paustajām prasībām es piekriņu. Bet pavisam cita lieta ir PANĀKT ŠO PRASĪBU IZPILDI! Vairumam sabiedrības, jo sevišķi tiem, kuri nosacīti ir pie varas, APZIŅAS LĪMENIS ir tāds, kas radikālu rīcību nemaz nepieļauj.

**Andris Orols:** ...Pats absolūti neļūsmoju par tautu un rasu sajaukšanos masveidā, vienā "putrā", jo zūd dažādība, nacionālā un kultūru savdabība. Atšķirībā no ASV, Krievijas Federācijas un citām valstīm, kuras vēsturiski ir veidojušās kā kolonijas vai impērijas ar multikulturālu sabiedrību, Latvija ir veidojusies kā nacionāla valsts aptuvenā teritorijā, kurā dzīvo tieši latvieši (valsts pēc nacionāliem pamatkritērijiem). Protams, arī šeit jau simtiem gadu dzīvo minoritātes un neviens viņiem neliedz savās mājās vai draugu lokā runāt tādā valodā, kā viņi vēlas, dziedāt dziesmas vai

piekopt savas kultūras tradīcijas. Domāju, ka ar lielāko cittauteišu daļu sadzīvošanas problēmu nav. Diemžēl ir arī tādas grupas, kuras nevēlas ne integrēties, ne asimilēties. Daļa no tā saucamajiem "krievvalodīgajiem" vēlas atjaunot PSRS, daļa grib pievienošanās Krievijas Federācijai (abas ir multikulturālas vides ar savstarpējo saziņas valodu – krievu), bet daļa grib neatkarīgu, bet divkopīgu Latvijas modeli (līdzīgu Šveicei, vai citām valstīm)... Pats esmu pret divkopīgu valsti, jo, no mazotnes redzot agresīvas izpausmes pret latviešiem, var 100% prognozēt, ka divkopīgu valsti nacionālās nesaskaņas tikai pastiprināsies, nevis mazināsies un tas var novest pie pilsoņu kara. Pāreja uz mācībām latviešu valodā ir pareizs solis, tas bija jāveic jau sen. Šāds mērķis ir noformulēts arī mūsu [partijas "Tautas labklājībai"] programmā. Tie, kuri nevēlas integrēties vai asimilēties – visa pasaule vaļā, neredzu problēmu.

**Liene Apine:** Andri Orol, pāpīri un dokumenti var būt vislabākie, bet, ja cilvēki tos neizteic, tad pārmaiņu nebūs. Mums jau ir lieliskas deklarācijas, kurās noteikts, ka jālikvidē okupācijas sekas, jāsteno PSRS okupācijas laikā iebraukušo un viņu pēcteču repatriācija... Kur darbi? Līga Muzikante uzrunā latviešus – īpaši tos, kuri ir vai vēlas būt Saeimā – lai par šiem jautājumiem tiktu PIRMKĀRT atklāti runāts, veidojot sabiedrisko domu.

**Līga Muzikante:** Andri Orol, Latvija nevar būt divkopīgu valsts, jo latviešu tauta nav kopiena, bet ir Latvijas pamatnācija – kas dibinājusi un Brīvības cīņās izcīnījusi neatkarīgu valsti. Ja ar 1990. gada 4. maija deklarāciju ir atjaunota 1918. gada 18. novembrī dibinātā Latvijas Republika, tad visi tie, kas ieradusies okupācijas gados, kad latviešu tautai bija atņemtas leģitīmas tiesības, ir okupantu jeb ārējā ienaidnieka statusā, kā uz to pareizi norāda profesors Fogels. Dekolonizācija, protams, ir likumisks akts, un tā var paredzēt izņēmumus, kā jauktās laulības un cilvēki ar īpašiem nopelniem latviešu tautas un valsts labā, taču pārējiem ir jānodas prom.

**Jānis Ozols:** Diemžēl, tieši tā tas izskatās arī man. Būtu gatavs iesaistīties, ja dedzīgie aicinātāji uz dekolonizāciju no DDD pateiktu KĀ, jo man nav padoma, kā šo vajadzīgo lietu paveikt. Ja redzētu kaut cik reālu ceļu, es iesaistītos. Brutāli izdzīt neizglītotus, apjukušus un tāpēc agresīvus cilvēkus? Radīt viņos izpratni par latviešu tautas tiesībām uz nacionālu valsti? Pierunāt latviešus neievēlēt Saeimā komunistus, kolaborantus un tos, kam nauda svarīgāka par nacionālo pašapziņu? Spēt pārvarēt žīdu bankieru, cilvēktiesību aktivistu, pasaules ekonomikas un militāro potenciālu "Iidzsvārotāju" pretestību? Atrast par visu iepriekšminēto propagandas resursiem stiprākus cilvēku prātu ietekmēšanas līdzekļus? Kūdit jau viegli... Piedodiet, miļās meitenes, varat saukt arī mani par galertu, bet vienīgais, kam šobrīd redzu jēgu – ieaudzināt saviem bērniem mazbērniem un citiem, kas mani uzklauša patriotismu un plašu pasaules izpratni, lai mūsu tauta kļūtu garīgi stiprāka. Varbūt tad pēc kādiem gadiem... Arī padomju okupācija mums bija jāpārdzīvo, cenšoties saglabāt savu tautisko apziņu un kultūru. Šī pieredze var noderēt arī tagad

un tuvākajā laikā, jo Rietumu okupācija daudz ir viltīgāka, bet ne mazāk agresīva.

**Līga Muzikante:** Jāni Ozol... Manuprāt, problēma ir tā, ka neviens pat nav mēģinājis kaut ko darīt, bet tikai vaimanājis, ka nav iespējams. Protams, šādas lietas var paveikt valsts vara ar likuma spēku (starp citu, jau tagad ir pietiekama juridiskā bāze, lai šo procesu uzsāktu) – bet pie mums valsts varu ievēl pūlis, tāpēc pašreizējā Latvijas valdība un Saeima ir latviešvalodīgā puļa spogulis. Ko darīt? ... Mēs par to rakstām avīzē "DDD" un kādreiz arī šeit, feisbukā. Kāpēc? Tāpēc, ka dekolonizācija nav vajadzīga mums personīgi, tā nav mūsu untums, bet tā ir nepieciešama mūsu tautai un valstij. Bet, lai no puļa izveidotu tautu, ir jāpieņem lielas pūles. Nāc palīgā, Jāni! Par Rietumu okupāciju, pareizāk sakot, par Rietumu degradēto vērtību ideoloģijas un finansālo okupāciju Tev taisnība – tā ir daudz viltīgāka un ne mazāk agresīva. Un, pateicoties tieši šim Rietumu ultraliberālisma diktātam, neesam atbrīvojušies arī no PSRS okupācijas sekām, jo "gudrajiem", kas stāv aiz redzamajiem bankieriem ir vajadzīgs nedomājots, beznacionāls pūlis, ar kuru var lieliski manipulēt...

**Jānis Ozols:** ... Jāzaug jaunai paaudzei, ar jaunu (bet ne jau t.s. Rietumu) izglītību. Jādzimst jauniem vadoņiem un skolotājiem un jāizglīto mūsu tautu, nevis agresīvi jāklaigā par sliktu izdzīšanu. Izdzīsim, vieta atbrīvosies un tāpat aizpildīsies ar tiem, kas nu te ir, vai vēl atbrauks. Jāizglītojas pašiem un jāizglīto mūsu tautu. Tad nāks tautai jauni laiki, tad būs viņa svabada.

**Līga Muzikante:** ...tautā, kas nevēlas atbrīvoties no ārējiem ienaidniekiem, vadoņi un skolotāji nedzims. Šāda tauta lēnāk vai straujāk ies uz pašlikvidēšanos. Tāds ir likums. Jauno paaudzi šobrīd audzina un skolo galvenokārt tie, kas ir samierinājušies ar okupācijas sekām un cīņu par patiesu atbrīvošanos no tām uztver kā agresiju, kas rada diskomfortu iluzorajai labsajūtai. Ja nevēlamies savas tautas izzušanu, tad tomēr – gribi vai negribi to atzīt – jautājums par dekolonizāciju ir jāuztur kā prioritārs. Viens redz to kā agresīvu klaigāšanu par sliktu izdzīšanu, cits kā pašsaprotamu taisnības teikšanu – viss ir atkarīgs no mūsu pašu apziņas stāvokļa un drosmes ieskatīties realitātē. Dekolonizācijas veikšanai ir dažādi ceļi, protams, vislabāk, ja tā notiek mierīgi un labprātīgi. Bet tā nevar notikt nemaz, ja latvieši no šī procesa baidās un izjūt vainas sajūtu, pat domājot par vēlmi izraidīt šo ārējo ienaidnieku kolonnu. Dusmas pret okupantiem tiek vērstas pret sevi, un vainas apziņa mūs iznīcina! Jo okupantu klātbūtne ir tieša cēlonis mūsu bailēm no viņiem atbrīvoties, bailēm, ka "Rietumi" un "Austrumi" mūs nesapratīs, bārsies un sodīs. Savukārt, ja mūsu tauta spēš atbrīvoties no šim bailēm, tad atradīsies draugi, kas palīdzēs, bet šobrīd šī palīdzošā enerģija ir bloķēta... atbrīvojoties no krievvalodīgajiem okupantiem, tauta atradīs sevī spēku neieļaut arī jaunus. Bet, ja nespēsīm tikt galā ar savām bailēm un vainas apziņu, tad nespēsīm sevi uzturēt pie dzīvības, un pēc 100 gadiem vairs nebūs ne mūsu tautas, par valsti nemaz nerunājot. Šādai tautai vadoņi un skolotāji metīs likumu, jo viņu mācības kritīs neauglīgā zemē un viņi tiks sis-

ti krustā. Skolotājs nāk tad, kad skolnieks ir gatavs uzņemt Patiesību, nevis barot savu uzpūtīgo patību – tas attiecas arī uz tautu.

**Anna Flynn:** un kur tad pazuduši TĒVIJAS sargi... brašie džeki?

**Jānis Vasīļevskis:** ...Es, protams, nesaku, KA NAV JĀCENŠAS TO PANĀKT. Protams, jācenšas! Vispirms vajadzētu panākt, lai kaut vai tuvākajās Saeimas vēlēšanās latvieši nebāso par ampelmaņiem, sīkpartijām un partijām ar tik skaistu nosaukumu – Latvijas Zemnieku savienība.

**Liene Apine:** Pat vēlēšanās nekās nemainīsies, ja par nepieciešamību beidzot likvidēt okupācijas sekas nerunās. Ja valsts vadītāji, piemēram, 18. novembra uzrunās nevis tukši muldētu, bet skaļi pateiktu, ka valsts mums ir, bet saimnieki vēl neesam, jo latvieši kā tauta glēvi izdabā apstākļiem, samierinoties ar ārējo ienaidnieku klātbūtni, situācija Latvijā strauji mainītos. Mēs ar par to runājam, mudinām domāt, lai latvieši saprastu, ka nepietiek vien ar piedalīšanos lāpu gājienā, dziesmu dziedāšanu Dziesmusvētkos, ja nepietiek drosmes kaimiņos mītošajam krievvalodīgajam pateikt, lai krāvā čemodānu un brauc mājās. Vai tās ir deklarativās runas? Vai tas ir daudz prasīts – ikdienā okupācijas laikā iebraukušajiem un viņu pēctečiem radīt tādas apstākļus, lai viņiem ne mīklī neizmirstos, ka viņi šeit nav gaidīti, ka sen jau bija laiks pamest Latviju. Tad, kad latvieši to sapratis, tad arī vēlēšanās nebāso par tādiem plānā galdīņa urbējiem, kuru galvenā rūpe ir viņu pašu labklājība.

**Steidzīte Freiberga:** Piekriņu, Lienīt. Pēc okupācijas ir jānotiek dekolonizācijai, tā tiešām ir visiem saprotama, elementāra patiesība, par ko nebūtu vispār jādebatē. Bet nezin kāpēc tas pašreiz tiek darīts – runā apkārt un šķērsām, lai tikai neizvainotu kolonistus, kuri nebūt šeit neienāca, lai žēlotu latviešus... piektā kolonna (mūsu ārējais ienaidnieks) nav neizglītoti un apjukusi cilvēciņi – viņi ir šovinisti un lieliski zina, ko šeit dara. Viņus pat tracina tas, ja latvietis reizēm (kā par brīnumu) sabiedriskās vietās (veikalā, pie ārsta, dažādās iestādēs u.tml.) uzdrošinās ar viņiem runāt tikai latviski... Te jāsaka, ka latvietis gan ir neizglītoti, apjukusi cilvēciņš, ja negrib saprast šīs elementārās, pašsaprotamās lietas, ka savā zemē sava valoda ir jāciena un jārunā tikai latviski, nevis jāizdabā kolonistam, ka pēc okupācijas izbeigšanās ir jānotiek dekolonizācijai – bez jebkādam atrunām. Kā to izdarīt, par to ir atbildīgi varneši, bet, ja vara ir nodevīga, tad tautai ir jāapvienojas un jāpieprasa pieņemt nepieciešamo likumu, lai veiktu šo taisnīgo procesu... Ja kolonisti var masveidā prasīt savu krievu valodu un krievu skolas šeit, Latvijā, vai tad mēs nevaram tikpat daudzskaitlīgi iziet ar taisnīgu prasību veikt dekolonizāciju? Prasīt algas mēs gan protam, bet padzīt ienaidnieku, lai tautai un valstij vispār vēl varētu būt nākotnes – to, lūk, nu nekādi nevaram bez "pārgudras spriedelēšanas". Lai tie naīvie, glēvie, spriedelēkārie paiet malā, lai apvienojas tauta, nevis glupais, sazombētais pūlis! Ticu un ceru, ka vēl pastāv latviešu tauta, ja reiz tā spēja nodibināt savu valsti. Lai slava un gods mūsu senčiem, neapkaunosim viņu piemiņu! Pricīgus Valsts svētkus, LATVIEŠI!

# JURIS UN BAIBA RUDEVSKI: IR NEPIECIEŠAMA ĶIRURĢISKA IEJAUKŠANĀS!

Turpinājums no 1. lpp.

**DDD:** Protams, jo neatkarības atjaunošana ir pamats, lai celtu neatkarīgu valsti. Bet – vai tā tiek celta?

**Juris Rudevskis:** Jā, tas ir pamats. Bet ir kāda problēma, par kuru esmu runājis jau sen. Paskatīsimies uz Balkāniem. Dienvidslāvijas sabrukumu pavadīja karš, precīzāk sakot, vesela karu sērija. Latvijā šī pāreja notika samērā mierīgi, izņemot, protams, 1991. gada janvāra notikumus, kur bojā gāja vairāki cilvēki.

Ikviena saprātīgs cilvēks priecāsies par to, ka pie mums viss notika gandrīz bez asinsizliešanas. Bet no otras puses – slikti ir tas, ka latvieši būtībā nesajuta nekādu satricinājumu. Varu minēt piemēru ar konservatīvu vai ķirurģisku ārstēšanu. Atsevišķos gadījumos, kad slimnieka stāvoklis ir ļoti nopietns, ir nepieciešama ķirurģiska iejaukšanās, jo konservatīvā nedod vajadzīgo rezultātu.

**DDD:** Jūs gribat teikt, ka mums atjaunojot neatkarību, iztrūka ķirurģiskās ārstēšanas?

Proti, visas tiesas vajadzēja izformēt un to vietā uz vairākiem gadiem izveidot pagaidu tiesas, kurās salikt, pirmkārt, latviešu juristus – bijušos pretpadomju disidentus; otrkārt, trimdas latviešu juristus; treškārt, ārzemju juristus no Rietumu demokrātijām valstīm. Un vienlaikus pilnīgi no nulles veidot jaunu tiesu sistēmu. Vecos padomju laiku tiesnešus tad varētu pa vienam laist atpakaļ, pārliecinoties, vai katrs no viņiem ir patiešām lojāls un uzticīgs neatkarīgai demokrātiskajai Latvijai.

## TO SAUC PAR STOKHOLMAS SINDROMU

**DDD:** Tātad arī tiesu sistēmā – tiesiskuma balstā – nav notikusi deokupācija?

**Juris Rudevskis:** Jā, mēs daudz lietas esam pārņēmuši no Padomju Savienības. Ja apmeklēsit dažādas juristu konferences

nodarīja latviešu tautai – tas ir prātam neaptverams ļaunums: okupācija, aneksija...

**DDD:** ...kolonizācija.

**J.R.:** Jā, kolonizācija! Un vērtīgāko cilvēku iznīcināšana, darījumu elites, garīgās elites, intelektuālās elites likvidēšana – vai nu Sibīrijā, vai ar lodi pakausī. To sauc par "etnocīdu" – tautai tika nocirsta galva. Un pēc tam smadzeņu skalošana jaunajai paaudzei padomju skolās; elementāro pamatbrīvību ierobežošana; likumīgo īpašumu, ko cilvēks ar savām rokām nopelnījis, atņemšana – tie, manuprāt, ir lieli noziegumi. Principā latviešiem vajadzētu būt tādai pašai alergijai pret komunismu un sovjetismu, kāda ir ebrejiem pret nacismu un tā izpausmēm. Es nevaru saprast, kā latvietim var būt kaut kāda nostalgija pēc šī drausmīgā režīma.

**DDD:** Mūsu zemē vēl joprojām atrodas kontingents, kurš ieradīs okupācijas laikā, kad latviešiem nebija iespēju lemt – laist vai nelaist viņus iekšā.

**J.R.:** Jā, arī tas tika izdarīts bez Latvijas valsts likumīgo pārstāvju piekrišanas. Bet jāatceras, ka šeit ir arī vecie krievi, kas Latvijā dzīvojuši no paaudzes paaudzē – gan ar Kuzņecova fabriku saistītie, gan no Latgales, gan vecticībnieki, gan pareizticīgie.

**DDD:** Jūs runājat par 18. novembra Republikas pilsoņiem un viņu pēcnācējiem, kas nav okupanti?

**J.R.:** Jā, tie ir 18. novembra Republikas pilsoņi. Mana māte ir etniska krieviete, 18. novembra Republikas pilsonē. Bērniņā mani pieskatīja vecvecmāmiņa, un pie viņas nāca miera laiku vecie cilvēki, kas runāja gan latviski, gan krieviski – un mani, paradoksālā kārtā, par Latvijas patriotu uzaudzināja mani mātes radnieki krievu valodā! Viņi vienmēr teica: mēs esam vietējie krievi, kas šeit izsenis dzīvojuši un arī cietuši kopā ar latviešiem, bet tie – tie ir sovjeti.

**DDD:** Šī ir būtiska, arī juridiska atšķirība. Jo dekolonizācija attiecas uz tiem, kas Latvijā ieradās okupācijas laikā. Kāpēc, jūsuprāt, nav notikusi dekolonizācija, dehoševizācija? Nav notiksi lustrācija. Nenovērstās okupācijas sekas, manuprāt, ārdā visus pārējos valstī notiekošos procesus.

**J.R.:** Tāpēc, ka latviešiem, kā jau teicu, ir Stokholmas sindroms.

## VAN DER STŪLS UN ETATISMS

**Juris Rudevskis:** Runājot par dekolonizāciju, protams, būtu jāsāk ar to, lai paši latvieši rīkotos konsekventi – radītu šeit latvisku atmosfēru, runātu latviski, nepieļautu, ka viņu klātbūtnē tiek gānīta Latvija. Tad tie cilvēki, kuriem ir radikāli nepieņemams fakts, ka šeit ir Latvija, ka šeit dzīvo un saimnieko latvieši un skan latviešu valoda, justu tādu diskomfortu, ka sāktu domāt par aizbraukšanu. Tas viss tad notiktu mierīgi un harmoniski.

Tātad latviešiem pašiem ir va-

**Ļ MĒS VISPĀR VARAM PAZAUDĒT ŠO MŪSU 18. NOVEMBRA VALSTI PAŠI AR ŠĀDU SAVU ATTIEKSMI. UN ŠIS IR TAS, KAS BIEDĒ.**

jadzīga pašcieņa! Igauniem bija lielāka pašcieņa pat padomju laikā. Šobrīd situācija ir diezgan liekulīga. Tiek prasīts, lai Valsts valodas centrs sodītu par valsts valodas nelietošanu, taču ļoti daudzi latvieši paši šo savu valodu, kas ir viens no mūsu dārgumiem, saziņā ar "krievvalodīgajiem" neciena un nelieto.

Un vēl viens moments, kāpēc mēs neesam tur, kur mums vajadzēja būt. Šis pārāk lēzenais, mīksta, iejūtīgais pārejas periods bez jebkādas šoka terapijas ir radījis pēcpadomju latviešos tādu īpatnību, kas mūs atšķir gan no "mierlaiku" latviešiem, gan cara laika latviešiem, gan arī no trimdas pārstāvjiem – tā ir sabiedriskā pasivitāte. Ir tāds jēdziens kā etatisms, kas nāk no franču vārda "État" – valsts. Tas nozīmē pārlieku paļaušanos uz valsti: tai viss jādara cilvēku vietā, bet cilvēki var sēdēt, rokas klēpi salikuši. Sabiedriskā pasivitāte un etatisms šajā gadījumā ir divņubrāļi, kas iet rokrokā.

**DDD:** Vai varat minēt kādu etatisma piemēru?

**J.R.:** Viens no etatisma simptomiem ir šāds: es pats, lūk, latviski nerunāšu, bet gribu, lai ar koku piespiež to krievu runāt ar mani latviski. Lai to dara valsts ierēdnis – man tā ir ērtāk.

Lai gan es pats savas izcelsmes dēļ brīvi runāju krieviski, Latvijā es runāju tikai latviešu valodā. Tāpat franču sabiedrībā integrējušies arābi runā franciski. Man vispār liekas dīvaini, ka šis ir jautājums, kas tiek apšaubīts.

**DDD:** Bieži nākas dzirdēt vaimāšanu, ka dekolonizācija esot kaut kas nepieļaujams, necilvēcīgs. Vai dekolonizācija ir pretēja starptautiskajām tiesībām?

**J.R.:** Dekolonizācija kā tāda nav pretēja starptautiskajām tiesībām. Šis jēdziens ir ietverts vairākos Apvienoto Nāciju Organizācijas dokumentos.

**DDD:** Tātad mums ir tiesības pēc okupācijas atjaunot to pilsoņu sastāvu, kāds tas bija pirms okupācijas?

**J.R.:** Bija ļoti liels spiediens no ārienes, un tāpēc tā nenotika.

**DDD:** Kas bija tie, kuri spieda? Un kāpēc pakļāvāties? Kam bija izdevīgi, ka Eiropas valstī, kas atjaunojusi neatkarību, paliek tik milzīga Krievijas piektā kolonna – būtībā ārējā ienaidnieka kolonna?

**J.R.:** Tās bija citas Rietumeiropas valstis, kurām bieži vien Austrumviduseiropas valstu problemātika bija sveša. Šo valstu valdībām šķita, ka dekolonizācija ir tāds nevajadzīgs traucējums – sak, kāpēc jūs nevarētu atrisināt šo problēmu "vienkāršāk". Manuprāt, lielā mērā tas bija empātijas trūkums, likās, ka mums te viss ir ļoti vienkārši...

**Baiba Rudevskis:** Atcerēsimies EDSO komisāru nepilsoņu jautājumos Maksu Van der Stūlu. Lai vai kā viņu daudzinaja par

lielo ekspertu, tomēr jāsaprot, ka viņš bija izglītojies Rietumu valstīs un nesaprata, kas notiek ar tām valstīm, kas tikko atbrīvojušas no padomju okupācijas. Šis viņam bija kā izaicinājums – dekolonizācija, īpašumtiesību atgūšana. Un tā nu Van der Stūls brauca uz Latviju un prātoja, kas tie tādi "nepilsoņi" vispār ir?

**DDD:** Un kas viņi tādi ir?

**B.R.:** Pavisam nesen mēs paši Latvijā to noskaidrojām. Visu laiku valdīja uzskats, ka nepilsoņi ir kaut kāda "apspiesta, diskriminēta pilsoņu kategorija". Bet patiesībā "nepilsoņi" nemaz nav starptautisko tiesību kategorija! Tā ir mūsu nacionālajās publiskajās tiesībās ieviesta juridiska kategorija – tā mēs Latvijā apzīmējām bezvalstniekus ar privilģētu statusu.

**DDD:** Tātad esam iedevuši viņiem maldinošu segvārdu?

**B.R.:** Kad sabruka Padomju Savienība un tika atjaunota Latvijas Republika, Latvijas teritorijā bija milzīgs skaits bijušo PSRS pilsoņu, kas tobrīd, no starptautisko tiesību viedokļa, bija kļuvuši par bezvalstniekiem. Viņu bija vairāk nekā latviešu. Tas bija milzīgs skaits – lielāks nekā Lietuvā un Igaunijā.

**DDD:** Viņiem bija jādodas prom – viņi taču sēdēja jau uz čemodāniem.

**B.R.:** Jā, viņiem būtu bijis jādodas projām, ja viņi būtu citas valsts pilsoņi, t.i., ja Krievija, kas ir PSRS tiesību pārmantotāja, būtu piešķirusi viņiem Krievijas pilsonību. Patiesībā tas akmens jāmet Krievijas lauciņā. Krievija neiedeva pilsonību savējiem, kuriem tā pienācās. Tā vietā sāka braukt visādi ārvalstu eksperti, kas nesaprata to situāciju. Rietumos, no starptautisko tiesību viedokļa, jēdziens "nepilsonis" bija nesaprotams.

**DDD:** Vai viņi nesaprata vai negribēja saprast?

**B.R.:** Es nezinu, kā tas viss bija, bet katrā ziņā, skatoties no Latvijas juristu viedokļa, mēs ļoti piekāpjamies visādiem "van der stūliem", nespejot saprast savu īpašo situāciju. Mēs paši radījām terminu "Latvijas nepilsonis" un tajā pašā laikā paši nemācējām izskaidrot, kas tas tāds ir. Tiesībsargs vēl joprojām savā 2017. gada 16. oktobra vēstulē paziņo, ka "nepilsoņi nav bezvalstnieki", tādējādi sajaucot starptautisko tiesību un Latvijas nacionālo publisko tiesību jēdzienus vienā sakausējumā... Nu tad iznāk, ka mēs, juristi, joprojām vēl nezīnām, kas ir nepilsoņi?

No starptautisko tiesību viedokļa raugoties, Latvijas nepilsoņi ir bezvalstnieki ar privilģētu statusu; bet no Latvijas nacionālo publisko tiesību viedokļa – nepilsoņi. Nepilsoņu statuss viņiem piešķir faktiski privileģētas tiesības (salīdzinājumā ar citiem Latvijā esošiem bezvalstniekiem).

Principā bezvalstniekiem

**ŠIS PĀRĀK LĒZENĀIS, MĪKSTAIS, IEJŪTĪGAIS PĀREJAS PERIODS BEZ JEBKĀDAS ŠOKA TERAPIJAS IR RADĪJIS PĒCPADOMJU LATVIEŠOS TĀDU ĪPATNĪBU, KAS MŪS ATŠKIR GAN NO "MIERLAIKU" LATVIEŠIEM, GAN CARA LAIKA LATVIEŠIEM, GAN ARĪ NO TRIMDAS PĀRSTĀVJIEM – TĀ IR SABIEDRISKĀ PASIVITĀTE.**

**J.R.:** Jā, iztrūka šoka moments. Kā zinām no Atmosas procesa vēstures, pārāk daudzi bijušās komunistiskās nomenklatūras pārstāvji apmetā kažokus otrādi un kļūva par neatkarīgās Latvijas augstāko ešelonu darbiniekiem. Tauta nepārliecinājās, ka šie darboņi tik tiešām ir mainījuši savas vērtības. Jā, cilvēks var mainīties, tā teikt, no Saula par Pāvilu pārtapt, – dažkārt tā notiek. Bet vai tas patiešām reāli notika?...

**DDD:** Kurā nozarē, jūsuprāt, tas visskaidrāk izpaužas?

**J.R.** Piemēram, tiesas un citas tiesībsargājošās iestādes, kā arī dažas citas valsts institūcijas palika ar to pašu personālu un ar to pašu domāšanas un darbības veidu. Manuprāt, daudz kas tika darīts aplami un nepietiekami radikāli.

**DDD:** Jūs pieminējāt tiesas?

**J.R.:** Tas, ka tur palika vecais kontingents, tie paši padomju sociālistiskajās skolās skolotie cilvēki, tiesu sistēmu ir iedragājis uz vairākiem gadu desmitiem. Es tolaik vēl biju pārāk jauns, bet, raugoties no pašreizējās izpratnes, uzskatu, ka vajadzēja visu darīt ļoti radikāli – gan ar tiesu, gan ar prokuratūru, rīkoties līdzīgi tam, kā darīja pēc Otrā pasaules kara Rietumu sabiedrotie Vācijas Rietumu daļā. Vai arī, lietojot nesenāku piemēru, līdzīgi tam, ko Gruzijas prezidents Mihails Saakašvili izdarīja ar tolaik korumpēto un neefektīvo gruziņu policiju.

Latvijā, daudzās no tām dzirdēsiet tādu kā mantru, kas formāli juridiski ir pareiza, – ka starp 18. novembra (pirmskara) Latviju un pašreizējo Latviju pastāv valstiska kontinuitāte un nepārtrauktība, tas ir, tā ir viena un tā pati valsts. Tomēr institucionāli, strukturāli un psiholoģiski pašreizējā Latvijas Republika, manuprāt, drīzāk ir LPSR turpinājums. Mēs varam ļoti daudz runāt, ka šī brīža Latvija ir tās valsts turpinājums, kuru dibinājuši Jānis Čakste, Kārlis Ulmanis, Zigfrīds Anna Meirovics, bet, ja valsts darbinieku rīcībā regulāri redzam tos pašus padomju vai postpadomju šablonus, tad par kādu 18. novembra Latviju varam runāt?

Pēc komunistiskā režīma sabrukuma bija valstis, piemēram, Čehija, kur viss notika daudz radikālāk, tika veikta lustrācija. Un man ir tāds iespaids, ka abās Baltijas kaimiņvalstīs – lai gan ne pilnīgi, bet tomēr – attieksme pret bijušajiem okupācijas laika darbiniekiem bija stingrāka.

**DDD:** Labi, bet kur jūs vēl saskatāt problēmas, kas radušās okupācijas seku nenovēršanas dēļ?

**J.R.:** Es saskatu šo kaitīgo Stokholmas sindromu, kas ir izveidojies pārāk daudziem latviešiem pret saviem pāridarītājiem.

**DDD:** Kā tas izpaužas?

**J.R.:** Tas izpaužas patoloģiskā sovjetofilijā. Tas taču ir drausmīgi, ko padomju okupācijas režīms



starptautiskajās tiesībās ir mazāk tiesību, nekā šie mūsu nepilsoņi toreiz saņēma. Mums visu laiku visādi eksperti no ārvalstīm, un arī mūsu pašu vietējie juristi, lika un joprojām liek saprast, ka tie ir kaut kādi nabadziņi, kurus diskriminējam, ka tie ir pilsoņi, kuriem kaut kas atņemts... citiem vārdiem sakot, “nepilsonis” esot tāds “pilsoņa paveids”. Tādējādi pilnīgi sagriežot visu kājam gaisā un apmaldoties trijās priedēs.

Japāna gadu desmitiem dzīvo ar to, ka Kuriļu salas uzskata par savām. Japāni neatsakās no tām, lai tikai nebūtu strīdu, lai tikai viss būtu mierīgi...

**Baiba Rudevska:** Bet Latvija atdeva Abreni.

**Juris Rudevskis:** Jā. Lai tikai nebūtu karš, lai tikai nebūtu strīdu, lai viss būtu mierīgi...

**B.R.:** Bet pretim nekas netika saņemts.

**DDD:** Pat Putina solītās sprā-

uz kompromisiem, par kurām ir vienkārši jāstāv un jākrīt, lai tur vai kas. Ja mēs neizturēsim to spiedienu, tad vienkārši pazaudēsim savu tautu, kura jau tagad brauc projām uz Īriju, uz Angliju u.c. Ja latvieši šeit būs mazākumā, tad tā vairs nebūs mūsu valsts. Mēs vispār varam pazaudēt šo mūsu 18. novembra valsti pašā ar šādu savu attieksmi. Un šis ir tas, kas biedē.

**J.R.:** Man parasti nākas dzirdēt tādu apgalvojumu, ka sabiedrībai esot obligāti jābūt daudzveidīgai, kur valdītu dažādība. Bet pastāstiet man, kā dažādības trūkums ir šausmīgi traucējis vai kavējis attīstību Japānai? Un, savukārt, kādā veidā etniskā, reliģiskā un tamlīdzīga dažādība ir veicinājusi mieru un uzplaukumu Balkānu reģionā? Parasti pēc šiem maniem jautājumiem vai nu aplūkst, vai arī sāk lamāties.

**DDD:** Tātad tas ir mīts par nepieciešamo dažādību Latvijā, kuru cenšas mums iepotēt? Kārtējie inducētie meli?

**J.R.:** Dažādība ir laba tad, ja sabiedrībai ir kopīgas pamatvērtības. Amerikāņu nācija, kā mēs zinām, ir šāds “kausējamais katls”. Tā ir nācija, kas veidojusies no dažādiem iebrāucējiem, bet viņiem ir bijušas kopīgas pamatvērtības, kopīgs skatījums uz darba tikumu. Civilizācija jau bija viena un tā pati.

**DDD:** Arī mērķis bija viens – uzcelt Amerikas valsti.

**J.R.:** Tieši tā, vienu valsti! Tātad svarīgi atcerēties, ka dažādība ir laba tikai tad, ja dažādiem cilvēkiem ir vienādas vērtības un viņi spēj vienoties kopējam mērķim – kā vīrietis un sieviete, kad viņi dodas laulībā.

Turpmāk vēl...

Intervēja Līga Muzikante

# JAUNĀ TAUTAS SAIMNIEKOŠANAS PARADIGMA



Dr. Valdis Šteins

Triju zvaigžņu ordeņa komandieris

Turpinājums no Nr.20(394)

## BRĪVCILVĒKS VERSUS MODERNAIS VERGS JEB NODOKĻCILVĒKS

Šodien visi cilvēki ir pārvērsti par nodokļcilvēkiem jeb jaunvārdā – Sociāliem cilvēkiem, kas atbilst kādas svešvaras okupācijas režīma principiem un tā saucamā “stacionārā bandīta valsts” doktrīnai.

Nodokļi ir bandītiska tautas aplaupīšana. Ar nodokļu palīdzību nopelnītā nauda tiek vardarbīgi atņemta, atstājot kabatas naudu zobu pastai, ķemmītei un piespraudēm (piespraust paziņojums pie reklāmas staba sevis izpārdošanai kādam vergturim). Naudu atņem – daļēji jau automātiski, tas ir, darba devēja kantoris (valsts aparāta vajadzībām), daļēji liek pašam samaksāt, daļēji ar un caur pakalpojumiem, daļēji ar tarifiem, un ļoti daudz atņem ar pirkuma un satiksmes nodokļiem. Ar nodokļiem īstenībā jūs tiek aplikti vairākkārtīgi, un vēl ar dažādiem maksājumiem par lietām, kuras jūs īstenībā jau esat apmaksājis.

Piemēram, jūs aizējat pie kāda ierēdņa, kurš jau tiek uzturēts par jūsu naudu, bet viņš vēl paprasa samaksāt par viņa izsniegto papīreli. Principā vairāk nekā simts veidos jūs aplaupa un apzog. Valsts aparāts iedomājas, ka cilvēki ir slaucama govs, kuru var slaukt un slaukt, bet to, ka tai vajag ēst, nevar aizdomāties. Monarhijās un sultanātos jūs piederat monarham ar visu savu kreklu un čībām, viņam pieder viss monarhu-korpokrātu valstīs un korpokrātijas valstīs, kā modernais vergs ideoloģiskajās valstīs – marksisma (t.sk. sociālisma, komunisma), nacisma, fašisma, nacionālsociālisma, politiskā cionisma valstīs – kā valsts vergs.

**Pretī liekam** – brīvcilvēku, kurš strādā un par padarīto darbu saņem pilnu samaksu. Pats apmaksā savus izdevumus; pats sedz savus tēriņus un ar citiem suverēniem vienojas par kopbudžeta apmēriem un izmēriem un naudas tērēšanas programmu kopīgiem pasākumiem; pats krāj vai nekrāj sev pensiju (ja vēlas).

Brīvcilvēku tautas saimniecības apstākļos nevienam nekur nav jāatskaitās, cik jums ir nauda, kur jūs dabūjat naudu un kur un kā jūs to tērējat. Kāpēc? Tāpēc, ka valstī, kur augstākā vara pieder Tautai, jūs neesat vergs, jo tikai vergam ir jāatskaitās par katru sentu vai centu. Dievs ir jums devis dabiskās tiesības uz Brīvību. Vienīgais, kas jūs varētu būt – savu iegribu vergs.

## TIKUMISKS DARBS VERSUS VERGU DARBS UN “DARBVIETAS”

Bezdarbs un bezdarbnieku armija ir valstiski speciāli radīta armija alkātīgā privātā un valstiskā biznesa interesēs. Šobrīd cilvēkiem ir jāmeklē darbs un darbavietas, jācinās ar sistēmas speciāli un mērķtiecīgi radīto bezdarbu. Bet šī vispār ir absurda situācija, ka kādam nav darba. Kā tas vispār ir iespējams?

Izrādās, ka, mērķtiecīgi organizējot, var pat panākt bezdarba situāciju un uzturēt darba rezervju armiju. Visu var, ja labi grib. Pirmkārt, vajag sadzīt cilvēkus pilsētās, un tad ielu slīpētāju bari aug kā sēnes. Otrkārt, vajag izvest deindustriālizāciju, un lieta darīta – pūlis būs pie slēgtās rūpnīcas vārtiem. Valsts “gādā” vai izliekas, ka gādā darbavietas. Cilvēki ir resursi, darbaļaudis un darba kapitāls. Latvijas valstiskie kompradori Latviju visā Pasaulē slavina kā lētā verga darbaspēka valsti. Cilvēka dzīves jēga: vergot kādam labuma guvējam – beneficiāram (korpokrātiem, kleptokrātiem, valsts aparātam, banksteriem, gangsteriem).

**Pretī liekam** – darbs ir cilvēka tikums un cilvēka talantības papildījums, dzīves jēgas papildījums. Tas ir darbs savā, savas ģimenes labā atbilstoši spējam, prasmei, kuru mūža garumā var mainīt, papildināt, apgūt jaunas zināšanas un iemaņas. Darbā vienmēr ir radošuma un savas patības izpausmes iespējas. Verga eksistences darbs ir aizstājams ar Brīvcilvēka brīvas izvēles darbu.

Turpmāk vēl...

VALSTS APARĀTS IEDOMĀJAS, KA CILVĒKI IR SLAUCAMA GOVS, KURU VAR SLAUKT UN SLAUKT, BET TO, KA TAI VAJAG ĒST, NEVAR AIZDOMĀTIES.

ŠOBRĪD MĒS VIENKĀRŠI PELDAM PA EIROPAS STRAUMI. TOMĒR IR KAUT KĀDAS FUNDAMENTĀLAS LIETAS, PAR KURĀM NEVARAM IZIET UZ KOMPROMISIEM, PAR KURĀM IR VIENKĀRŠI JĀSTĀV UN JĀKRĪT, LAI TUR VAI KAS. JA MĒS NEIZTURĒSIM TO SPIEDIENU, TAD VIENKĀRŠI PAZAUDĒSIM SAVU TAUTU...

## NESPĒJA IZTURĒT SPRIEDZI, UZTURĒT KONFLIKTU

**DDD:** Saprotu, ka mēs dzīvojam melos, kas mūs pašus iznīcina. Jūsaprāt, kāpēc latvieši, Latvijas ārlietu dienests neuzsāka un vēl joprojām neuzsāk diplomātiskas sarunas ar Krieviju un Rietumvalstīm par šo cilvēku repatriāciju?

**Juris Rudevskis:** Tāpēc, ka šeit vērojama īpašība, kuru, salīdzinot latviešu un igauņu zemniekus, atzīmēja jau Garlībs Merķelis. Latviešiem ir tendence, kas mūsdienās ir kļuvusi vēl spēcīgāka, – nespēja izturēt un uzurēt konfliktu, spriedzi. Piemēram,

gušā ēzeļa ausis izpalika...

**J.R.:** Šodien, kad ļoti labi zinām, ka Ukrainas notikumu dēļ ir iedibinājies krietns antagonisms starp Krieviju un Rietumvalstīm, – ja Abrenes jautājums būtu novilcināts līdz šai dienai vai izturēts spiediens, kas saistīts ar nepilsoņiem, tad šobrīd viss būtu krietni vienkāršāk atrisināms.

**DDD:** Būsim godīgi – lielākajās pilsētās latvieši jau ir minoritāte. Un, manuprāt, ja nerisināsim šo jautājumu šodien, rītdien jau būs par vēlu.

**J.R.:** Piekritu.

**B.R.:** Šobrīd mēs vienkārši peldam pa Eiropas straumi. Tomēr ir kaut kādas fundamentālas lietas, par kurām nevaram iziet

## PLĀPAS UN POLITIĶI

### Uldis Priede

Biedrības “Par Satversmi” valdes priekšsēdētājs

Varaskāras personas veido politiskas partijas. Bēda vien tā, ka viņi izvēlas dažus desmitus no populārākajiem lozungiem, kurus pašī neprot realizēt. Viņi aicina Latvijas iedzīvotājus uz krāsainiem pasaku namiņiem, kur dzīve būšot kā paradīzē, bet pašī nezina ceļu uz tiem un neprot uzcelt jaunus, saviem solījumiem atbilstošus. Tādi ir jauno partiju dibinātāji. Vēlas aplaimot cilvēkus, zina lozungus, bet nezina to realizācijas ceļus.

Ari ar esošajām politiskajām partijām ir grūtības. Partiju programmas ir vienveidīgas un satura ziņā maz atšķirīgas. Nav konkrētības.

Pašreiz Latvijai vajadzētu pildīt Eiropas Savienī-

bas rekomendētos kompetenču sadales principus. Pirmais ir subsidiaritātes princips – censties decentralizēt varu un nodot to pēc iespējas tuvāk iedzīvotājiem. Tas aicina uz valsts etnogrāfiski teritoriālo decentralizāciju. Decentralizēt ne pēc matemātiskiem principiem, bet etnogrāfiski: Vidzeme, Zemgale, Sēlija, Latgale un Kurzeme.

Otrais ir proporcionalitātes princips. Tas nozīmē, ka varas iestādes pret visām privātpersonām un juridiskām personām attiecas vienlīdz likumīgi, vienmēr salīdzina apstākļus ar likumā paredzētajiem kritērijiem. Tad varēsīm domāt par Latvijas demokratizāciju: par trijiem līdztiesīgiem, bet savstarpēji neatkarīgiem varas atzariem – likumdevēja varu, izpildvaru un tiesu varu. Nebūs vairs ar Sadarbības līgumu noteiktā koalīcijas partiju varas monopola.

Aprakstītās valsts izveide būtu turpmākās Saeimas deputātu cienīgs darbs.

## PAR KOLEKTĪVO STULBUMU UN NACIONĀLISMU

Leonards Inkins

Lai ko un kā mēs darītu, bieži mūsu darbībām nav iecerēto rezultātu. Bieži nav arī iespējams panākt iecerēto. Ne tāpēc, ka darām nepareizi vai darām slikti. Gluži vienkārši politikā un ekonomikā rezultāts ir atkarīgs no daudziem faktoriem, kas bieži ir nejausību, muļķības un loģisku seku izraisīti.



Daudz ir dzirdēts, ka nedrīkst padoties, ka ūdens pat akmeņiem rievu izskalo un zāle cauri asfaltam izlaužas. Bet šie un līdzīgie stāsti ir tikai daiļrunība. Mazs cīnītis lielu vezumu gāž tikai tad, ja atrodas istajā vietā un laikā. Ja neprecizitāte ir kaut par desmit laika vai attāluma vienībām, tad cīnītis nekādi neietekmē vezuma gaitu.

Nu jau par tradīciju ir kļuvis svētku un atceres brīžos piesaukt, labā nozīmē, "Helsinki-86" grupu un tās darbību PSRS laikā. Bet, ja viņu aktivitātes būtu piecus gadus iepriekš vai piecus vēlāk, tos gluži vienkārši sasēdinātu cietumos. Par to piecus gadus pirms astoņdesmit astotā gandrīz neviens neuzzinātu, un piecus gadus pēc astoņdesmit astotā tas maz kam interesētu. Daži šo manis rakstīto skaidros un pamatos ar zvaigžņu stāvokli un citiem neizmērāmiem un nepierādāmiem faktoriem, bet būtību tas nemaina. Jāatzīst, ka tā ir.

Lai ko censtos panākt nacionālās organizācijas, tas neizdodas lielākoties tāpēc, ka tie, kam par labu tas nāks un kuru labumam darītājs vai cīnītājs ziedojas, viņa veiktais būs nenovērtēts un atraidīts.

Šeit atļaušos kādu anekdotisku atkāpi, kaut izteiktā doma ir nopietnu pārdomu vērtā:

"Sabiedriskajā transportā iekāpj sieviete, stipri gados, jeb, kā mēs sadzīvē dažreiz sakām, – veca. Kāds jauneklis pieceļas un aicina sievieti apsēsties. Sieviete sašutumā kliež: kas es tev kāda vecene?"

Līdzīgi ir ar to, ko dara dažādas nacionālās grupiņas un pat dažāda partija. Izrādās, ka tiem, kuru labā minētie darbojas, tas ir lieks un traucējošs. Viņiem daudz svarīgāk šķiet, kā nospēlēja "Rīgas Dinamo", ar ko beidzās seriāls un, galu galā, kāds rīt būs laiks un kāda laika prognoze. Pirmā vai otrā.

### AKLAIS NEZINA, KA IR AKLS

Zināt, pret ko mūsu tautieši nav vienaldzīgi? Zināt, kad latvieši sacelsies? Tad, ja tiem atņems internetu! Tad nemieri ir garantēti. Vai atņems miļās izklaides, kā sportu, seriālus un citus burziņus. Vairums cilvēku pret līdzcilvēkiem un valsti ir vienaldzīgi. Viņi nav ļauni, viņiem gluži vienkārši tas nerūp. Bet, ja rūp, tad tikai tāpēc, lai pašam tiktu.

Ir teikts, ka nedrīkst mainīt maizi pret brīvību. Ja būsi atdevis brīvību (lai iegūtu maizi), tad drīz vien atņems arī maizi. Jo esi atteicies no brīvības, un maizes atņemšana būs šis atteikšanās sekas.

Aklais nezina, ka ir akls. Viņš domā, ka visi dzīvo tumsā. Aklie bieži tiem, kas redz un nav akli, ceļu rāda. Tas ir par mums.

Daudz ir dzirdēts par kolektīvo atbildību. Šai rakstā – par kolektīvo stulbumu, nepateicību un kolektīvo glēvumu, bieži pat kolektīvo nodevību. To varētu ilustrēt, kad kādi vai biežāk kāds vēlas novelt lielu akmeni, bet viņam neizdodas, jo ir tūkstoš to, kas nevēlas, lai šo akmeni pārviestu. Viņi vēlas, lai viss paliek, kā ir, jo viņi jau ir kaut kā iekārtojušies, pieraduši un tos baida izmaiņas, tāpēc ka tās var prasīt viņu līdzdalību akmens velšanā. Bet akmens ir smags un tik viegli nepadodas.

Ap mums ir tik daudz attapīgu, izdomas bagātu, augsti izglītotu un it kā gudru cilvēku. Cik veikli viņi prot piemēroties, atrast izdevību un izmantot sev labvēlīgus apstākļus! Viņi prot gan gudri runāt, gan aktīvi darboties un veiksmīgi tiek galā pat ar ļoti sarežģītām situācijām un dzīves pārbaudījumiem. Tikai kopdarbs mums nez kādēļ neveicas. Vēl vairāk, ja paskatāmies, ko esam kolektīvi sastrādājuši valsts mērogā, tad citādi kā par stulbumu to nosaukt nevar. Par kolektīvu stulbumu.

Tad kur isti ir tā ļaunuma sakne, kas rada šo kolektīvo stulbumu, kas mūs visus dzen pretim nabadzībai un iznīcībai? Kur šis stulbums ir radies? Kas pie tā vainojams?

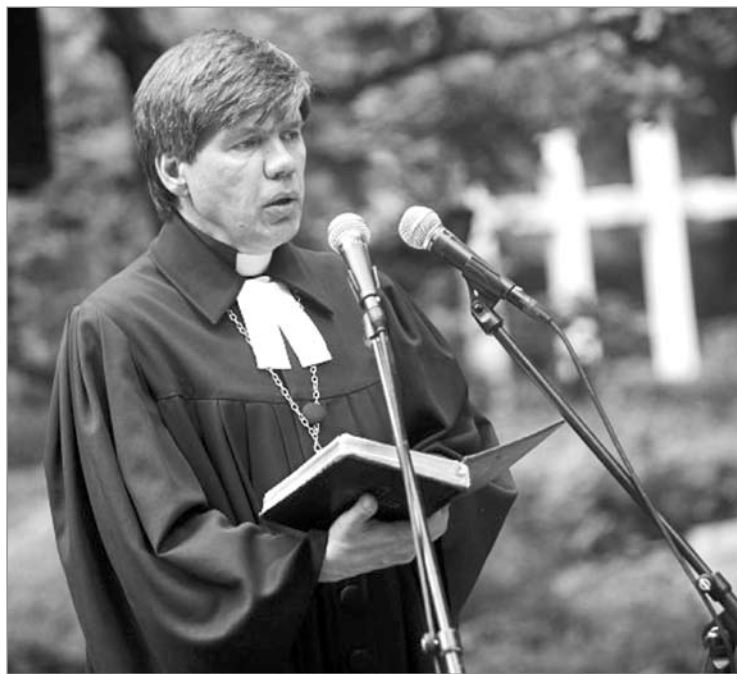
Lai rastu atbildi uz šo jautājumu, ir jāmeklē tas pamatfaktors, kas nosaka jebkura saprātīga cilvēka rīcību.

### PROPORCIJAS, KAD APSTĀJAS ATTĪSTĪBA

Bieži mēs visā vainojam mūsu pašu ievēlētu valstsvīru tuvredzību, muļķību, zināšanu trūkumu, nespēju loģiski domāt un analītiski jeb sistēmiski spriest, bet tā nav taisnība. Šie cilvēki ne tuvu nav palīgskolas kontingents ar dažādām debilizācijas pakāpēm. Pavērojiet, cik veikli viņi prot *shēmot*, cik attapīgi izdomāt un "izbidīt cauri" sev vajadzīgas likuma normas vai noteikumus, normatīvajos aktos! Cik izdomas bagāti un gudri viņi ir valsts izzagšanā un pēc tam savu noziegumu attaisnošanā vai slēpšanā! Ne katrs var šiem izcilniekiem līdzināties!

Turpinājums 7. lpp.

# GUNTIS KALME: PATIESĪBĀ NOTIEK CILVĒKA



## Saruna ar mācītāju Gunti Kalmi

Turpinājums no iepriekšējā numura

### CILVĒKS KĻŪST PAR MIGRĒJOŠU DARBASPĒKU

**DDD:** Manuprāt, ne tikai Latvijā, bet visā pasaulē mērķtiecīgi tiek kropļota patiesa nacionālisma izpratne. Kāpēc, jūsuprāt, tā notiek?

**Guntis Kalme:** Ja cilvēkam tiek atņemta jebkāda viņa identitātes daļa, viņš kļūst vieglāk manipulējams. Piemēram, iestāstot, ka tas ir novecojis, arhaisks jēdziens. Tomēr Eiropā nācījas jau ir modušās un aktīvi cīnās par savas identitātes un kultūras aizstāvēšanu. Spilgtākais piemērs – kustība pret Eiropas islamizāciju (PEGIDA, *Patriotische Europäer gegen die Islamisierung des Abendlandes*), kas tika izveidota Vācijā, bet tagad aktīvi darbojas jau lielā daļā Eiropas valstu. Tādēļ uzskatīt nacionālās idejas par novecojušām nav nekāda pamata. Katalonijas centieni pēc neatkarības ir pēdējais piemērs tam.

**DDD:** Nāk prātā bijušās Valsts prezidentes V. Viķes-Freibergas paziņojums, ka *Bībelē teiktais, ka homoseksualisms ir smags grēks, ir novecojis uzskats.*

**G.K.:** Ir lietas, kas nenoveco, jo iezīmē cilvēku sugas pastāvēšanas bioloģiskos un citus pamatnosacījumus. Šādu destruktīvu domāšanu uztur arī nacionālisma ideoloģijas pretpols – globālisms. Globālisms padara cilvēku vienaldzīgu pret viņa pamatvērtībām, tai skaitā zemi, – vai nu atsvešina cilvēku no savas dzimtenes, vai arī pamudina to pamest. Līdz ar to zūd cilvēka piederības apziņa savai zemei, un viņš vairs to nekopj. Tā top par neaizsargātu, viegli pieejamu laupījumu – ekspluatējamu, izsūcamu un izpostāmu resursu ārzemju "investoriem".

Otrkārt, zūd sociālā atbildība un solidaritāte starp sabiedrības grupām, kas agrāk bija vienojošs faktors. Cilvēki kļūst par migrējošu darbaspēku. Kā Eiropas Savienības augstākā vērtība tiek

sludināta darbaspēka brīva migrācija, nevis nacionālas valsts vērtības. Līdz ar to jautājums par piederību savai zemei, tās kopšanu, kas ir paaudžu lieta, vairs nav svarīgs un aktuāls. Te nonākam pie jautājuma par galēji kreisā liberālisma ideoloģijas destruktīvo dabu.

**DDD:** Liberālismā personas individuālā brīvība ir vissvarīgākā, neaizskaramākā vērtība, taču tieši neoliberalisma aizstāvji vērsas pret nacionālismu un cilvēku vēlni piederēt kādai tautai. Vai indivīda un tautas brīvība ir nesavienojamas lietas?

**G.U.:** Liberālisms 20. gadsimta beigās un šī gadsimta sākumā diemžēl ir tapis par brīvību patvaļi. Šādi izprasta brīvība ir kļuvusi par elku. Esam liecinieki faktiski slēpta savtīguma, egoisma leģitimēšanai un triumfam. Bet egoisms izslēdz spēju pašuzpurēties augstāku vērtību vārdā. Egoistiem pieminekļus neceļ.

### NO POLITKOREKTUMA UZ HOMO DEVASTENS

**Guntis Kalme:** Viens no instrumentiem, kurš tiek izmantots liberālisma dominantes uzturēšanai, ir politikorektums, kas, vienkāršajā valodā runājot, ir izdabāšana valdošajam viedoklim (pēc būtības – cenzūra liberālisma vārdā). Galējā formā tam raksturīgs veselā saprāta zudums.

Ieklausīsimies šajā atziņā: "Politkorektums pieprasa cilvēkam pārstāt ticēt saviem sajūtu orgāniem, savai dzīves pieredzei, vēsturiskiem faktiem, senču gudrībai un izsviest visu šo empīrisko bagāžu mēslainē. Tā liek pretī šai paaudžu pieredzei (par kuru maksāta milzu cenu) kailu, ne ar ko nepamototu mācību par abstraktu visu un visā vienlīdzību. Kaut arī šī mācība vestu pie acīmredzamas slinkuma un truluma uzvaras pār darbu un talantu. Kaut arī tā vestu pie intelektuālā (un pēc tam arī jebkura) progresā apstāšanās. Kaut arī acīmredzamas būtu tās sekas kā nacionālās jebkuras citas (pat seksuālās) identitātes zudums.

Kā vēža audzējs neapstājas, kamēr nav aprijis visu organismu, kurā tas pastāv, un līdz ar to iznīcinājis savu paša pastāvēšanas nosacījumu, tā arī politikorektums kļūst klājoties un bezkaunīgi liks cilvēka uzvedību savu murgu Prokrusta gultā līdz brīdim, kamēr neiznīcinās pašu cilvēku sabiedrību, kas to radījusi."

Tādējādi globālisms ar ekstrēmo liberālismu faktiski ir cilvēka atbrīvošana no vissvarīgākajām viņa identitātes sastāvdaļām. Patiesībā notiek cilvēka dehumanizēšana. Tiek veidots viegli manipulējams cilvēka-mietpilsoņa, patērētāja tips. Ilgtermiņā tas ir iepriekš minētais *homo devastens* – cilvēks postošais, sevi un savas apkārtnes, vides, kultūras un savas dzimtenes noliedzējs, parazīts.

**DDD:** *Ultraliberālisma domāšanā brīvība ir patvaļi, bet tā ved uz cilvēka degradāciju, jo viss tiek pakārtots indivīda zemākajām vēlmēm. Īsteni brīvs cilvēks būs arī īstens brīvības cīnītājs.*

**G.K.:** Tieši tā.

**DDD:** *Patiesa brīvība ir sava zemākā egoisma ierobežošana, pārvarēšana, ļaujot izpausties augstākajām vērtībām, kurās ietilpst arī nacionālisms, pašreizējā, spēja uzpurēties un vispārības labums.*

**G.K.:** Brīvība nav brīvība paša egoismam, patvaļi. Brīvība nav savtīguma kults, kuru aizstāv, maskējoties aiz runas brīvības un citām demokrātiskām brīvībām. Rietumu civilizācija, pateicoties šādi ideoloģijai, diemžēl ir sevi degradējusi. Skotu vēsturnieks un jurists Aleksandrs Titlers (*Alexander Fraser Tytler, 1747–1813*) saka – tauta no verdzības tiecas uz garīgu ticību, no garīgas ticības uz lielu drosmi, no lielas drosmes uz brīvību, no brīvības uz pārpilnību, no pārpilnības uz savtīgumu, no savtīguma uz pašapmierinātību, no pašapmierinātības uz vienaldzību, no vienaldzības uz izlaidību, no izlaidības uz verdzību.<sup>2</sup> Pārdomāsim, kurā vietā šajā ciklā šobrīd esam mēs paši.

**DDD:** *Manuprāt, ultraliberāļi apzināti jauc brīvības un egoisma jēdzienus, skaidrojot tos katru reizi atšķirīgi. Kad nacionāli domājoši cilvēki protestē pret bēgļu uzņemšanu, liberāļi to sauc par egoismu. Vai tiešām pretošanās šādu saucamo bēgļu masveida ienākšanai ir nehumāna, egoistiska nostāja?*

**G.K.:** Šādi absurdi pārmetumi ir, mazākais, pārpratums, ja ne kas krietni vairāk. Doma par bēgļu (lielākoties faktiski ekonomisko migrantu) izmitināšanu pa visu Eiropu (zemēs ar atšķirīgu klimatu, reliģiju, kultūru, sociālo sistēmu) liek apšaubīt šīs idejas saprātīgumu vai patiesos mērķus. Pirmkārt, pašu bēgļu (migrantu) interesēs būtu viņus izmitināt blakus zemēs, dot tiem pagaidu patvērumu tajās valstīs, kas ir daudz tuvākas ģeogrāfiski un līdzīgākas klimata, reliģijas, kultūras un valodas ziņā, piemēram, arābu zemēs, kur bēgļi spētu ijusties vienkāršāk. No turienes viņiem vieglāk būtu arī atgriezties savās zemēs. Viņi mukt nevis 10 tūkstošus kilometru, bet uz dažu simtu kilometru at-

# DEHUMANIZĒŠANA

tālo blakus valsti, kurā ANO varētu izveidot bēgļu uzturēšanas nometnes. ANO karaspēks pa to laiku noregulētu militāro situāciju viņu mājās. Diemžēl nekas tāds nez kāpēc nenotiek.

**DDD:** Turklāt bēg spēcīgi vīrieši – tie, kas varētu un kuru pienākums būtu atrisināt konfliktu savā zemē.

**G.K.:** Jā, ap 80 procentiem no šiem it kā bēgļiem ir jauni, spēcīgi vīrieši mobilizācijas vecumā. Drošības dienesti jau konstatējuši (fotogrāfijas pieejamas internetā), ka savās dzimtenēs tie ir redzami specvienību formas tērpos. Komentāri lieki.

## ĻAUT VIŅIEM ATGRIEZTIENĀ SENČU DZIMTENĒ!

**Guntis Kalme:** Šai situācijai atbilstoši būtu, ja starptautiskā sabiedrība iejauktos vietējos konfliktos, kas izraisa migrāciju, tos novēršot ar diplomātiskiem, politiskiem, ekonomiskiem, militāriem līdzekļiem. Resursi un piere-

tad nav ņemts vērā, ka šīs civilizācijas cilvēkiem nav tāda pati izpratne par darba vērtību kā eiropiešiem. Jau esošā pieredze rāda, ka viņi nav tie, kas vairumā čakli strādās Vācijas vai citas zemes ekonomikas labā.

Kā par šo jautājumu vēsta profesors Leons Taivāns: “85% no Somijā dzīvojošiem somāliešiem nestrādā un pārtiek no pabalstiem.”<sup>3</sup> Jau redzams – viņi ir milzu slogs sociālajiem budžetiem, drauds nacionālai drošībai, un vidējā, ne vairs ilgtermiņā drauds Rietumeiropas civilizācijai kopumā.

**DDD:** Mūsdienu Trojas zirgs?

**G.K.:** Jā, ja viņi, kuru vidū daudzi ir karavīri, pamet briesmās savu dzimteni, ģimenes, sievas, bērnus un ierodas Eiropā, tad kā tas ietekmēs Eiropas civilizāciju kopumā? Vai briesmu gadījumā viņi kā jau šo zemju pilsoņi gribēs aizsargāt savu jauno dzimteni? Nemānīsim sevi. Turklāt liela daļa to migrantu, kas ierodas Latvijā, zina krievu valodu – viņi šeit ierodas caur Krieviju. Tātad viņi tiek izmantoti kā demogrāfiskais ierocis.

ka viņi bēg prom no savām mājām un vairs neatgriežas, tad kur un kādā stāvoklī paliek viņu Dieva dotā dzimtene? Tad mēs pieļaujam, ka viņi paši sev atņem savu dzimteni!

**DDD:** Tad principā to pašu var attiecināt uz Krievijas piekto kolonnu jeb ārējo ienaidnieku Latvijas teritorijā, sakot, ka viņiem ir jābrauc mājās. Īstenībā tas ir mūsu mīlestības izpausmes rādītājs, jo gribam, lai šie cilvēki dzīvotu pilnasinīgu Dieva akceptētu dzīvi.

**G.K.:** Atcerēsimies, ka Vladimirs Putins jau vairākkārt viņus ir aicinājis atpakaļ.

**DDD:** Jā, un atkal aicinās.

**G.K.:** Mums nevajag viņiem liegt šo iespēju atgriezties mājās. Tieši otrādi, mūsu politiķiem vajag Krievijai atgādināt – lūk, jūsu pašu prezidenta aicinājums, paklausiet tam!

**DDD:** Vai Ukrainā notikušais ir izmainījis latviešu izpratni par to, kādus draudus īstenībā rada piektā kolonna jeb ārējais ienaidnieks?

**Guntis Kalme:** Lielākajai daļai – diemžēl nē.

Pirmkārt, mums joprojām ir vāja nacionālā apziņa, kas ir gana grauta komunistu okupācijas laikā. Bet vēlākai korumpētai elitei arī nacionālismu nevajadzēja, jo tas ir bīstams viņu parazitējošai labklājībai. Otrkārt, Krievijas informatīvā kara sekas. Treškārt, faktiskā “divkopienu sabiedrība”, kuras krieviskās daļas agresīvā grupa cenšas visdažādākajos veidos veikt rusifikāciju. Lielveikalos reklāmas skan krieviski. Klīdzošs bija LTV-1 sižets, kurā tika intervēti tikko pilsonību ieguvušie svešautieši – viņi visi pēc dažiem teikumiem latviešu valodā pārgāja uz krievu valodu! Gandrīz vai par negatīvu normu Rīgā ir kļuvuši uzraksti kirilicā.

**Izpratne par draudu nozīmīgumu dziļumu rodas tikai tad, kad pret to sāk cīnīties. Cilvēks par cīnītāju kļūst tikai tad, kad darbos stājas pretim sevis pastāvēšanas draudiem.**

**DDD:** Kauns skatīties, kā politiķi “dīžojas” ar lēmumu 27 gadus pēc neatkarības atjaunošanas uzsākt vidusskolās apmācību TIKAI latviešu valodā.

**G.K.:** Jau cik gadus tas tiek solīts, beidzot taču to izdariet! Cik ilgi no budžeta maksāsiet tiem, kuri grauj mūsu valsti? Tā taču ir pašnāvība.

**DDD:** Pašnāvība, idiotisms – visu idiotismu apkopojums jeb ideosinhāzija.

**G.K.:** Esam stipri iezāģējuši zarā, uz kura sēžam.

Turpmāk vēl...

Intervēja Liene Apine

## NEMĀNĪSIM SEVI – IR JĀCEĻ TRAUKSME!

**DDD:** Mēs dzirdam apvainojumus, ka esam nehumāni egoisti, kuri negrib palīdzēt nelaimē nonākušiem cilvēkiem...

**Guntis Kalme:** Nē – gluži otrādi, tieši mēs esam humāni. Pirmkārt, arī Svētie Raksti saka: ja kāds negādā par savējiem un visvairāk par saviem mājās ļaudīm, tad viņš ir aizlēdzis ticību (1 Tim 7, 8), tātad vispirms mums jā rūpējas par savējiem. Palīdzēt kara bēgļiem – jā. Bet ne veidā, kas viņus pazemo. Ja pieļaujam,

## PAR KOLEKTĪVO STULBUMU UN NACIONĀLISMU

Turpinājums no 6. lpp.

Kolektīvs stulbums, kas radies, summējoties vairākām individuālām aplamībām, ir pārņemis ne tikai valsts pārvaldi, bet arī daudz mazāka mēroga kolektīvus un cilvēkus Latvijā. Materiālists cilvēku apziņā ar savu “gudrību” grauj valsti. Un tas spēj sagraut jebkuru valsti, jebkuru impēriju. Šie *shēmotāji* sagrāva pat vareno PSRS.

PSRS bija pirmā valsts pasaulē, kas par oficiālo valsts ideoloģiju pasludināja materiālistisku, ateismu un noliedza nacionālismu. Tomēr ar komunisma idejām vien nepietika, lai cilvēkus mobilizētu vienotam darbam kopēja, materiālistiska mērķa vārdā. Nācās pielietot teroru. Vēlāk šis terors ieguva maigākas formas un tika papildināts ar tādiem no nacionālisma patapinātiem jēdzieniem kā dzimtenes mīlestība, pienākums, sirdsapziņa. Pati kompartija tika pasludināta par “prāta, goda un sirdsapziņas iemiesojumu”. Bet arī tas nelīdzēja. Valstiski sludinātais materiālists pārņēma prātus arvien lielākām tautas masām. Komunisti lepojās, ka tiekot veidots “jauna tipa cilvēks”. Diemžēl šis “jauna tipa cilvēks” vairs negribēja pašizliedzīgi strādāt un apzinīgi sevi ziedot “gaišajai komunisma nākotnei”. It īpaši vēl tādēļ, ka redzēja “prātu, godu un sirdsapziņu” iepērkamies speciālajos veikalos, atpūšamies speciālajās sanatorijās, atpūtas namos un izmantojam citas privilēģijas, kas vienkāršajam mirstīgajam bija liegtas.

Lai valsts pastāvētu, ir nepieciešams zināms procents ideālistu, kas savu prātu, spēku un enerģiju ziedo tautas, Tēvzemes un valsts nākotnei. Jo vairāk ir šādu ideālistu, jo sekmīgāk attīstās valsts. Domāju, ka ir iespējams pat izskaitļot to procentuālo ideālistu un *shēmotāju* attiecību, pie kuras attīstība valstī apstājas un sākas pagrimums. Materiālistiem ar savu “gudrību” izdodas pārņemt varu pasaulē, un rezultātā cilvēce atgriežas verdzības laikmetā.

## PAR NESPĒJU NEDARĪT

Mani bieži dēvē un apsūkā par pesimistu. Bet es neredzu nekādus iemeslus būt optimismam. Ir tikai cerība. Mana statistika ir tāda, ka Latvijā ir kādi desmit tūkstoši latviešu, kuriem patiesi latviskums un tautas stāvoklis rūp. No šiem desmit tūkstošiem ir tūkstotis, kas par to pastāvīgi interesējas, seko līdzī notikumiem, un kāds simts to, kas reāli ikdienā ziedojas šiem mērķiem un reāli darbojas. Pārējais miljons dzīvo ilūziju pasaulē, interesējas par citiem notikumiem, un viņiem ir citi vērtību kritēriji, vērtības un vajadzības.

Ko darīt, to zinot? Vai tiešām likt mieru un beidzot padomāt par sevi, savu ģimeni, nevis atņemt sev, lai citiem būtu labāk?

Ir teikts: “Klauvē, un tev atvērs.” Tie, kam tas patiesi rūp, nespēj nedarīt. Viņi var sadusmoties un kādu dienu vai nedēļu “streikot”, bet streiks ātri beidzas un darbības atsākas. Šie cilvēki nerēķina, vai ir jēga vai nav. Viņi vienkārši nespēj nedarīt. Un, lai kaut visa pasaule viņiem teiktu, ka nav jēgas, viņi vienalga darīs.

Neviens neaizstāv sociālo netaisnīgumu, pat ja tajā dzīvojas labāk nekā citiem taisnīgumā.

Katra viltīgi izdomāta shēma, katra veikli nostrādātā mahinācija vai zādzība no iedzīvošanās viedokļa ir slavējama gudrība. No nacionālisma viedokļa raugoties, tā ir nevēdzība un stulbums. Pat noziegums.

Tikai nacionālisms, kas ir ideālistiska, uz savas tautas un Tēvzemes mīlestību balstīta ideoloģija, var glābt cilvēci. Starptautiskā kapitāla interesēs veiktais globalizācijas process, kura rezultātā varmācīgi tiek sajauktas tautas un likvidētas valstu robežas, nav nekas cits kā plašs solis pretim jaunam, šoreiz modernās verdzības laikmetam. Cilvēces tālāku attīstību var nodrošināt tikai nacionālas, neatkarīgas valstis, kas visas pasaules mērogā savstarpēji sadarbojas. ANO statūtos šie principi ir labi deklarēti, tikai tie netiek pildīti.

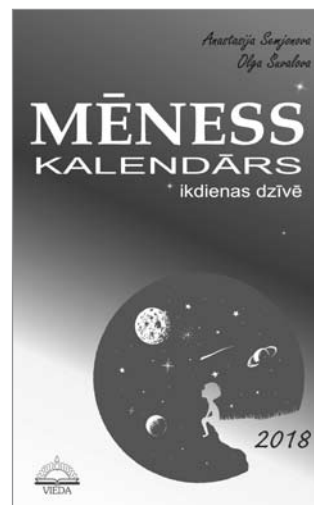
Kaut *shēmotāju* “gudrība” pašlaik mūs plosa, tomēr nacionālā kustība pasaulē uzplaukst. Būs arī mūsu ielā svētki, jo citu nacionālistu paveiktais atbalsosies arī mūsu pagalmos.

## JAUNA GRĀMATA

### MĒNESS KALENDĀRS IKDIENAS DZĪVĒ

Ar pielikumu 2018. gadam

Mēness atrodas vistuvāk Zemei, un tam ir ļoti liela nozīme procesos, kas noris mūsos un dabā ap mums. Cilvēki arī senatnē ir pratuši izmantot Mēness ritmus gan sējas, gan ražas novākšanas darbos. Grāmatā tiek skaidrots, kā izmantot Mēness ritmus mūsu ikdienas darbos, tādēļ 2018. gada Mēness kalendārā ir sniegti precīzi dati par Mēness lēktu un rietu, par Mēness fāzēm, par Mēness stāvokli Zodiaka zīmē, par lunārās diennakts sākumu.



<sup>1</sup> Кох Альфред, Предисловие к русскому изданию/ Саррацин Тило, Германия: самоликвидация (М: Рид Групп, 2012), 7. (Kohs – bijušais Krievijas vicepremjers).

<sup>2</sup> <http://commonsensegovernment.com/the-tytler-cycle-revisited/>

<sup>3</sup> <http://www.la.lv/civilizacija-s-mirst-ka-pasnavniecies/>

<sup>4</sup> [www.pi-news.org](http://www.pi-news.org) <https://www.thereligionofpeace.com/>

# Paraudzīsimies reāli: Rīgas ielas bradā ĀRĒJAIS IENAIDNIEKS!



## DISKUSIJA INTERNETA SOCIĀLAJĀ TĪKLĀ “FACEBOOK”

Turpinājums no 3. lpp.

**Lotars Latvietis:** Modernais Genocīds Latvijā! Valsts pārvalde rada tautai apstākļus, lai cilvēki no Latvijas deportējas paši par saviem līdzekļiem. Dara tā, lai izskatās, ka viss notiek brīvprātīgi. Nē! Mēs brīvprātīgi prom nebraucām! Mēs bijām spiesti aizbraukt, lai mūsu ģimenes nenomirtu badā. Mums bija jāizdara izvēle – nomirt vai dzīvot. Mēs izvēlējāmies dzīvot. Mēs labprāt būtu palikuši Latvijā. Mēs labprāt atgriezītos... Bet nevaram... Jo nespēsim pabarot ģimenes. Latvijas valdība runā, ka Latvijā samazinājies bezdarba līmenis. Tas pateicoties mums, kurus piespiedāt deportēties! Kas būs, ja mēs visi atgriezīsimies Latvijā? Cik liels bezdarba līmenis būs Latvijā? Pieaugs par 45%

**Sandris Točs:** Okupanti ir tie, kas 1940. gadā okupēja. Ja okupantam 1940. bija 20 gadi, tad tagad ir 97 gadi. Pārējie nav

okupanti – neviens neatbild par sava vectēva grēkiem – tas nav ne taisnīgi, ne normāli

**Vineta Rungaine Jirgenson:** Pēc visādām starptautiskām un ANO hartām nākamās paaudzes arī ir okupanti.

**Aivars Garda:** Ārējie ienaidnieki jeb okupanti ir kā parazitāri. Ar varu sūc paverdzinātās tautas asinis. Izskaidrošu to ar piemēru. Kāda Sandra galvu okupē un kolonizē utis. Sandris vēlas teikt, ka okupanti ir tikai tās pirmās utis, kas ir ielīdušas Sandra matos, bet utu bērni – gnīdas – nav vairs ārējie ienaidnieki, bet gan savējie? Vai tā lai saprot Sandra prātošanu? Bet gnīdas izaug par utīm, un tām savukārt dzimst jaunas gnīdas. Un jau ar varēnāku spēku sūc okupētās galvas asinis. Ja Sandris ir pie pilna prāta un ir godīgs pats pret sevi un savu tautu, tad atzīs, ka utis un to gnīdas tikai tad pārstās būt

par Sandra galvas asinssūcējiem, kad Sandris tās aizvāks prom no savas galvas. Utīm un gnīdām ir tā īpašība, ka labprātīgi tās neaizvācas.

**Maximilian Kowalskis:** Aivar Garda, labi, apnika jau to klausīties. Viss, gatavo vilcienu braukšim prom, nauda vilcienam tev vismaz bus?

**Līga Muzikante:** Maximilian, vispirms aplūko, kādu naudiņu Putins piedāvā Repatriācijas programmas ietvaros, un tad arī Latvijas puse var sākt pildīt Deklarāciju par Latvijas okupāciju un Tev piepalīdzēt ar aizbraukšanu – naudiņa atradīsies!

**Maximilian Kowalskis:** Putins vismaz ko piedāvā, bet jūs tik blāujat.

**Līga Muzikante:** Maximilian, vai nu “blāujam” ir tas pareizais vārds, taču katrā ziņā no sirds atbalstām šo Putina iniciatīvu un aicinām mūsējos šajā jautājumā ar Putinu sadarboties. Tā ka, Maximilian, labprāt ar mūziku un pīrdziņiem jūs pavadīsim uz perona, kad dosities uz savu senču Dzimteni.

**Liene Apine:** Sandris Točs apgalvo, ko okupantu un kolonistu bērni nepārmanto savu vecāku noziedzīgo statusu. Lai kāds būtu viņu juridiskais statuss, viņi diemžēl uzvedas un domā kā okupanti un kolonisti jeb ārējie ienaidnieki. Kā Aivars Garda precīzi paskaidroja – utis un gnīdas ir un paliek utis un gnīdas.

**Līga Muzikante:** Katrā ziņā lielākā daļa no viņiem. Ja kāds sevi neuzskata par tādu, tad lai nāk palīgā latviešiem un pierāda, ka ir pelnījis palikt ar mums!

**Gina Viegliņa:** Labs un pareizs raksts. Atbalstu visu, kas tur teikts. Brīvību Latvijai!

**Dīce Anita:** Vai, Līga Muzikante, par šo jautājumu nav jāiet risināt pie valdības?

**Līga Muzikante:** Dīce Anita – protams, ir. Bet, kā zināms, pūļa ievēlētā valdība ir tikai pūļa spogulis. Tik ilgi, kamēr pūlis nespēs pārtapt tautā, kas rūpējās par savu nākotni, tik ilgi mums valdība būs tāda, kāda tā ir pašlaik.

**Dina Misiņa:** Ja godīgi, tā problēma ir Lielpilsētās!

**Jānis Ozols:** Arī es savulaik

iesniedzu ne vienu vien lēmumprojektu, aģitēju, pārliecināju, atradu domubiedrus. Bet palikām mazākumā. Rezultātu nebija. Tātad nedarījām to, kas tajā laikā un vietā spētu nest rezultātu. Jāmeklē cits ceļš un metodes. Pagaidām neesmu atradis. Bet nesaucu par galertu vai stulbeniem visus citus, kas, tāpat kā es, nav atraduši. Arī Jūsu darba devējam to neiesaku. Ir viegli teikt: “Es zinu KĀ vajag. Lai KĀDS to izdara!”

**Liene Apine:** Jāni Ozol, ceļš un metodes ir skaidras – uz tām arī norādām. Pat Saeima, pieņemot, piemēram, Deklarāciju par Latvijas okupāciju, skaidri norādīja ceļu un pat metodes, tikai darbi izpaliek. Jautājumi, kurus Jūs risināt Rīgas domē, ir desmitšķirīgi, tādēļ tie var arī pagaidīt, bet nepieciešamība likvidēt okupācijas sekas ir pirmšķirīgs jautājums. Izvairīšanās to risināt ir nodevība, tādēļ arī saucam tos, kuri izvairās vai kavē šīs problēmas risināšanu, par nodevējiem. Nerisināt šo pamatjautājumu nozīmē dzīvot melos. Vai Jums patīk tāda dzīve? Vai vēlaties, lai Jūsu bērni un mazbērni arī dzīvo melos? Vienmēr esam aicinājuši: DARIET KĀ MĒS, DARIET LABĀK PAR MUMS!

**Jānis Ozols:** Liene Apine, darīt kā Jūs? Kā? Aģitēt? Kūdit? Lai KĀDS izdara?

**Līga Muzikante:** Jāni, varbūt sāc ar avīzes izdošanu? Izveido komandu, un uz priekšu! Labs līdzeklis, lai izglītotu tautu. Priešsīmies, ja darīs to labāk par mums, un arī pamācīsimies no Tevis, ja darīs labāk par mums. Un, aktīvi darbojoties, palīdzot izglītot tautu dekolonizācijas un citu nākotnei vajadzīgo jautājumu risināšanā, Tev pamazām pāries arī sūrstošā sajūta, ka neesam Tevi pienācīgi novērtējuši kā gudru un drosmīgu vīru. Lai Tev veicas, Jāni, atrast ceļu un metodes, kas nes rezultātu – mēs visi to meklējam! Atšķirība ir tā, ka vieni to meklē darbībā, citi – guļot gultā un prātojot.

**Jānis Ozols:** Nesūrst... man Tavš vērtējums, nesūrst. Drīzāk žēl man Tevis, ka savus daudzus talantus Tu izmanto tik mazproduktīvā un agresīvā darbībā...

Es netaisos sacensties ar jūsu kompāniju, tāpat, kā jūs nemēģinājat sacensties ar mani, kad es biju deputāts un darīju, kā nu pratu un spēju. Tolaik jūsu kompānija kritizēja pie varas esošos un aicināja darīt savādāk. Tagad nu esam situācijā, kad es atļaujos kritizēt kritizētājus un uz darbiem aicinātājus...

**Līga Muzikante:** Jāni, kad sākas gangrēna, tad arī vairs nesūrst... – tas pārdomām. Ar mums nav jāsacenšas, bet, ja Tu kaut ko labu izdomā, kā dabūt prom ārējos ienaidniekus, iekams tie nav pavisam sačakarējuši mūsu tautu, lūdzu, padod ziņu. Labprāt sadarbosimies vērtīgās lietās. Turies, profesor! Pasau-

li var uzlabot, tikai un vienīgi uzlabojot sevi – šis jau arī ir tas REZULTĀTS, pēc kura tiecas ikviena dvēsele, kuru nav skārusi gangrēna.

**Andris So Roka:** Aprobežotība kvadrātā. Cik var dzīvot pagātnē un meklēt iemeslus sašķelt sabiedrību? Vēsturi neizmainīsi, varam vien ar ekonomiskajiem rīkiem panākt maksimāli ātru sabiedrības saliedēšanos. Drīzāk vajadzētu meklēt iespēju sodīt tos, kas ilgus gadus ar visādiem megaprojektiem un afērām un kopējo parādu/nodokļu nastu atņēma mūsu vecākiem un vecvecākiem cienījamās vecumdienas, atņēma mums šodienu un jau ir daļēji atņēmuši mūsu bērniem viņu nākotni.

**Jānis Puķīte:** Andri So Roka, vai ar saliedētību domājat 9. maija dzerstiņu un okupantu ālēšanos? ... ir neiespējami saliedēt ūdeni un eļļu. Ja jūs spējat saliedēties ar cilvēkiem, kuri ienīst Latviju un latviešus, es apšaubu jūsu spriestspējas.

**Aivars Garda:** Andris So Roka to par sevi – aprobežotība kvadrātā?! Ārējo ienaidnieku saliedēšana ar latviešu tautu ir noziegums pret cilvēci. Sašķelt ārējo ienaidnieku un latviešu tautas nodevēju un glēvuļu noziedzīgo aliansi nozīmē veikt varoņdarbu un dot svētību latviešu tautai.

**Andris So Roka:** Es esmu izdarījis ļoti daudz Latvijas labā. Un turpinu un turpināšu darīt. Bet man tiešām nav nekā kopīga ar cilvēkiem, kas nespēj dzīvot un attīstīties līdzī laikā. Visas tādas idejas par vienas tautas, vienotā, tīri etniskā sastāvā iedzīvotājiem atgādina nacismu. Mūsdienu pasaulē pat lielās, bagātās, varēnās valstīs jau dekadēm ilgi piekopj migrācijas politiku, katru gadu ieplūdinot desmitiem tūkstošiem citu tautu, zemju pārstāvjus, lai ekonomika attīstītos. Bet te ir kaut kādi idioti, kas grib tagad izsūtīt no Latvijas visus etniskos nelatviešus. Tas ir aprobežoti, truli. Kāpēc man manā tēvzemē ir jādzīvo kopā ar tādiem idiotiem?... Pavērojiet, ka neviens no šiem nacionālo vērtību piekritējiem nepiekrīta maniem ierosinājumiem meklēt Kangarus latviešu tautā (mans komentārs par megaprojektu īstenošanu un valsts sistemātiskiem izzadzējiem)...

**Vineta Rungaine Jirgenson:** Zin ko, Žagata! Savus nodevējus zinām, pazīstam! Tieši par to arī šeit runājam, ka ir jāveic deokupācija, lai pašu žagatas dotos uz laimīgajām zemēm vienotā kolonnā ar civilokupantiem!

**Vilhelms Klincāns:** Starp latviešiem ir pārāk daudz tādu Andru SoRoku un viņam līdzīgo, kas nīst savu tautu un Tēvzemi. Tā ir latviešu nelaime.

*Komentāri ir publicēti  
saisināti un bez  
gramatiskiem labojumiem.*

### LAIME

Šī ir dziesma par Laimi:  
Būt laimīgam ir laime,  
Un otram dot ir laime,  
Un otru mīlēt ir laime,  
Un kalnā kāpt ir laime,  
Labi darbu padarīt ir laime,  
Pēc laba darba nogurums ir laime,  
Vai mums ir tāda saime?

**Guntis**

### LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte  
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

**konts: LV40HABA0551034053378**

### Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196  
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2017  
Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE  
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktora vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,**

**Rīga LV-1019**

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: SIA “Latgales druka”

Ofsetiespiedums, metiens 2 500, apjoms 2 x A 2